EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI **NEUVOSTO**

Bryssel, 20. toukokuuta 2019
(OR. en)

2016/0364 (COD)
LEX 1924

PE-CONS 16/1/19
REV 1

EF 18
ECOFIN 62
CODEC 180

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

DIREKTIIVIN 2013/36/EU MUUTTAMISESTA VAPAUTETTUJEN YHTEISÖJEN, RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖIDEN, RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN, PALKITSEMISEN, VALVONTATOIMENPITEIDEN JA -VALTUUKSIEN SEKÄ PÄÄOMAN YLLÄPITÄMISTOIMENPITEIDEN OSALTA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2019/…,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,

direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon[1],

[1] EUVL C 34, 31.1.2018, s. 5.

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[2],

[1] EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.

[2] Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2019.

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vuosina 2007–2008 levinneeseen finanssikriisiin reagoitiin antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU[1] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013[2]. Näillä lainsäädäntötoimenpiteillä on lujitettu merkittävästi unionin rahoitusjärjestelmää ja parannettu laitosten kykyä kestää mahdollisia tulevia häiriötilanteita. Vaikka toimenpiteet olivat erittäin kattavia, niissä ei puututtu kaikkiin havaittuihin puutteisiin, joilla on vaikutusta laitoksiin. Lisäksi joihinkin alun perin ehdotettuihin toimenpiteisiin sovellettiin uudelleentarkastelulausekkeita tai ne eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden täytäntöönpano olisi ollut sujuvaa.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Tämän muutosdirektiivin tarkoituksena on käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät direktiivin 2013/36/EU säännöksiin, jotka eivät ole osoittautuneet riittävän selkeiksi, minkä vuoksi niitä on tulkittu eri tavoin, tai joiden on todettu rasittavan liikaa tiettyjä laitoksia. Lisäksi se sisältää direktiivin 2013/36/EU mukautuksia, jotka ovat tarpeen muiden asiaa koskevien unionin säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU[1], tai asetukseen (EU) N:o 575/2013 samaan aikaan ehdotettujen muutosten hyväksymisen vuoksi. Ehdotetut muutokset myös mukauttaisivat nykyistä sääntelykehystä vastaamaan paremmin kansainvälistä kehitystä, jotta yhdenmukaisuus ja vertailtavuus eri lainkäyttöalueiden välillä paranisivat.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

(3) Rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voivat olla pankkiryhmien emoyrityksiä, jolloin vakavaraisuusvaatimusten soveltaminen määräytyy tällaisten holdingyhtiöiden konsolidoidun aseman perusteella. Koska tällaisten holdingyhtiöiden määräysvallassa oleva laitos ei voi aina varmistaa vaatimusten täyttymistä konsolidoinnin perusteella kaikkialla ryhmässä, tietyt rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt on saatettava suoraan direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen valvontavaltuuksien soveltamisalan piiriin vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi konsolidoinnin perusteella. Sen vuoksi olisi säädettävä tiettyjä rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskevasta erityisestä hyväksyntämenettelystä ja niihin sovellettavista suorista valvontavaltuuksista sen varmistamiseksi, että tällaisten holdingyritysten voidaan katsoa olevan suoraan vastuussa konsolidoitujen vakavaraisuusvaatimusten noudattamisen varmistamisesta ilman, että niihin sovelletaan vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia yksilöllisesti.

(4) Tiettyjä rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskeva hyväksyntä ja valvonta ei saisi estää ryhmiä päättämästä erityisistä ryhmän sisäisistä järjestelyistä ja tehtävien jaosta haluamallaan tavalla konsolidoitujen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, ja se ei saisi estää niiden ryhmään kuuluvien laitosten suoraa valvontaa, joiden tehtävänä on varmistaa vakavaraisuusvaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella.

(5) Rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, joka on perustettu sitä varten, että sillä on omistusyhteyksiä yrityksiin, voidaan erityisten olosuhteiden vallitessa vapauttaa hyväksynnästä. Vaikka hyväksynnästä vapautettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voikin tehdä tavanomaiseen liiketoimintaansa liittyviä päätöksiä, se ei saisi tehdä sellaisia hallinnollisia, operatiivisia tai rahoitusta koskevia päätöksiä, jotka vaikuttavat ryhmään tai niihin ryhmän tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia. Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat tämän vaatimuksen täyttymistä, niiden olisi otettava huomioon rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovellettavan yhtiöoikeuden asiaankuuluvat vaatimukset.

(6) Konsolidointiryhmän valvojalle annetaan ensisijainen vastuu konsolidoidusta valvonnasta. Sen vuoksi on tarpeen, että konsolidointiryhmän valvoja osallistuu asianmukaisesti rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntään ja valvontaan. Jos konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin toimivaltainen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, hyväksyntä olisi myönnettävä näiden kahden viranomaisen yhteisellä päätöksellä. Euroopan keskuspankin olisi hoitaessaan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013[1] mukaista tehtäväänsä valvoa luottolaitosten emoyrityksiä konsolidoinnin perusteella vastattava myös rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksynnästä ja valvonnasta.

[1] Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

(7) Direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten palkitsemissäännösten arvioinnista 28 päivänä heinäkuuta 2016 annetusta komission kertomuksesta, jäljempänä 'komission arviointikertomus', ilmeni, että tietyt direktiivissä 2013/36/EU asetetut periaatteet, kuten maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevat periaatteet, ovat pieniin laitoksiin sovellettaessa liian raskaita eivätkä ole oikeassa suhteessa niistä vakavaraisuudelle koituvaan hyötyyn. Samoin todettiin, että näiden vaatimusten soveltamisesta aiheutuvat kustannukset ylittävät niistä vakavaraisuudelle koituvan hyödyn, kun kyse on henkilöstöstä, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni, koska tällaiset pienet palkitsemisen muuttuvat osat eivät kannusta henkilöstöä ottamaan ylimääräisiä riskejä kovinkaan paljon tai lainkaan. Näin ollen vaikka kaikkien laitosten olisi pääsääntöisesti sovellettava kaikkia periaatteita koko sellaiseen henkilöstöönsä, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitosten riskiprofiiliin, pienet laitokset sekä henkilöstö, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni, on tarpeen vapauttaa direktiivissä 2013/36/EU vahvistetuista maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevien periaatteiden noudattamisesta.

(8) Tarvitaan selkeät, johdonmukaiset ja yhdenmukaiset perusteet tällaisten pienten laitosten sekä palkitsemisen pieneksi katsottavan muuttuvan osan määrittämiseksi, jotta voidaan varmistaa valvontakäytäntöjen lähentyminen ja edistää laitosten tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja riittävää tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien suojaa kaikkialla unionissa. Samalla on aiheellista tarjota jäsenvaltioille jonkin verran joustovaraa ottaa käyttöön tiukempi lähestymistapa, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.

(9) Periaate, jonka mukaan naisille ja miehille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka, on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 157 artiklassa. Laitosten olisi sovellettava tätä periaatetta johdonmukaisella tavalla. Tämän vuoksi niiden olisi sovellettava sukupuolineutraalia palkitsemisjärjestelmää.

(10) Palkitsemisvaatimusten tarkoituksena on edistää laitoksen hyvää ja tehokasta riskienhallintaa mukauttamalla laitosten pitkän aikavälin edut niiden sellaisen henkilöstön etuihin, jonka ammattitoiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin (olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimiva henkilöstö). Samalla tytäryrityksiin, jotka eivät ole laitoksia ja joihin ei siten sovelleta direktiiviä 2013/36/EU yksilöllisesti, voidaan soveltaa muita palkitsemisvaatimuksia niiden asiaankuuluvien alakohtaisten säädösten mukaisesti, jotka olisi asetettava ensisijaisiksi. Tässä direktiivissä vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia ei siten lähtökohtaisesti olisi sovellettava konsolidoinnin perusteella tällaisiin tytäryrityksiin. Jotta kuitenkin estettäisiin mahdollinen toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö, tässä direktiivissä vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia olisi sovellettava konsolidoinnin perusteella sellaisten tytäryritysten palveluksessa olevaan henkilöstöön, jotka tarjoavat omaisuudenhoidon, salkunhoidon tai toimeksiantojen toteuttamisen kaltaisia erityispalveluja ja jonka henkilöstön tehtävänä on näin ollen tehtävänannon muodosta riippumatta harjoittaa ammatillista toimintaa, jonka perusteella he ovat olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivaa henkilöstöä pankkiryhmän tasolla. Tällaisiin tehtävänantoihin olisi kuuluttava tehtävien siirtämistä koskevat ja ulkoistamisjärjestelyt, jotka on tehty sen tytäryrityksen, jonka palveluksessa henkilöstö on, ja toisen samaan ryhmään kuuluvan laitoksen välillä. Jäsenvaltioita ei pitäisi estää soveltamasta tässä direktiivissä vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia konsolidoinnin perusteella laajempaan joukkoon tytäryrityksiä ja niiden henkilöstöä.

(11) Direktiivissä 2013/36/EU edellytetään, että huomattava osa – joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia – palkitsemisen muuttuvasta osasta koostuu tasapainoisessa suhteessa osakkeista tai vastaavista omistusosuuksista kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan taikka osakesidonnaisista välineistä tai vastaavista muista kuin käteisinstrumenteista, jos laitos on listaamaton; ja, jos mahdollista, vaihtoehtoisista ensisijaisen pääoman (T1) tai toissijaisen pääoman (T2) välineistä, jotka täyttävät tietyt edellytykset. Tällä periaatteella osakesidonnaisten välineiden käyttö rajataan listaamattomille laitoksille ja listattujen laitosten edellytetään käyttävän osakkeita. Heinäkuun 28 päivänä 2016 annetussa komission arviointikertomuksessa todettiin, että osakkeiden käyttö voi aiheuttaa listatuille laitoksille huomattavaa hallinnollista rasitusta ja huomattavia kustannuksia. Vastaava vakavaraisuudelle koituva hyöty voitaisiin saavuttaa sallimalla listattujen laitosten käyttää osakesidonnaisia välineitä, jotka seuraavat osakkeiden arvoa. Sen vuoksi mahdollisuus käyttää osakesidonnaisia välineitä olisi laajennettava koskemaan listattuja laitoksia.

(12) Vakavaraisuuden arvioinnissa olisi otettava huomioon laitosten koko, rakenne ja sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Jos eri laitoksilla on samankaltainen riskiprofiili esimerkiksi sen vuoksi, että niillä on samankaltaiset liiketoimintamallit tai samanlainen riskikeskittymien maantieteellinen sijainti tai ne ovat saman laitosten suojajärjestelmän jäseniä, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava muokata arviointiprosessin menetelmää niin, että siinä voidaan ottaa huomioon niiden laitosten yhteiset ominaisuudet ja riskit, joilla on tällainen samanlainen riskiprofiili. Tällainen muokkaus ei saisi kuitenkaan estää toimivaltaisia viranomaisia ottamasta asianmukaisesti huomioon kuhunkin laitokseen kohdistuvia erityisiä riskejä eikä muuttaa määrättävien toimenpiteiden laitoskohtaisuutta.

(13) Toimivaltaisten viranomaisten määräämällä omien varojen lisävaatimuksella on olennainen merkitys laitoksen omien varojen kokonaistason kannalta, ja se on tärkeä markkinatoimijoille, koska asetettu omien varojen lisävaatimuksen taso vaikuttaa osinko- ja tulospalkkiomaksuja sekä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyviä maksuja koskevien rajoitusten laukaisupisteeseen. Olisi määriteltävä selkeästi sellaiset olosuhteet, joissa on otettava käyttöön omien varojen lisävaatimus, jotta voidaan varmistaa, että sääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, ja varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

(14) Toimivaltaisten viranomaisten asettama omien varojen lisävaatimus olisi määritettävä suhteessa laitoksen erityistilanteeseen, ja ne olisi perusteltava asianmukaisesti. Omien varojen lisävaatimuksia voidaan asettaa vähentämään riskejä tai riskitekijöitä, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen omien varojen vaatimusten soveltamisalan ulkopuolelle tai joita ei ole luettu nimenomaisesti kyseisten vaatimusten soveltamisalaan, vain siinä määrin kuin sitä pidetään tarpeellisena laitoksen erityistilanteen vuoksi. Nämä vaatimukset olisi sijoitettava asiaankuuluvassa omien varojen vaatimusten hierarkiassa asiaankuuluvien omien varojen vähimmäisvaatimusten yläpuolelle ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen alapuolelle. Omien varojen lisävaatimusten laitoskohtaisuuden olisi määrä estää niiden käyttö välineenä vähentää makrovakausriskejä tai järjestelmäriskejä. Tämä ei kuitenkaan saisi estää toimivaltaisia viranomaisia vähentämästä – mukaan lukien asettamalla omien varojen lisävaatimuksia – riskejä, joita kohdistuu yksittäisiin laitoksiin niiden toiminnan johdosta, mukaan lukien riskit, jotka ovat seurausta tietyn talous- ja markkinakehityksen vaikutuksesta yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.

(15) Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus on rinnakkainen vaatimus riskiperusteisten omien varojen vaatimusten kanssa. Näin ollen toimivaltaisten viranomaisten ylivelkaantumisriskiin puuttumiseksi määräämät omien varojen lisävaatimukset olisi lisättävä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vähimmäisvaatimukseen eikä riskiperusteiseen omien varojen vähimmäisvaatimukseen. Lisäksi laitosten olisi myös voitava käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ne käyttävät velkaantumiseen liittyvien vaatimusten täyttämiseksi, riskiperusteisten omien varojen vaatimustensa täyttämiseen, yhteenlaskettu puskurivaatimus mukaan luettuna.

(16) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus ilmoittaa laitokselle ohjauksen muodossa mukautuksista, joilla korotetaan asiaankuuluvien omien varojen vähimmäisvaatimusten, asiaankuuluvan omien varojen lisävaatimuksen ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen mukaista pääoman määrää, jonka toimivaltaiset viranomaiset odottavat tällaisella laitoksella olevan, jotta se voisi käsitellä ennakoitavissa olevia stressiskenaarioita. Koska tällaisessa ohjauksessa asetetaan pääomatavoite, sen olisi katsottava olevan asiaankuuluvien omien varojen vähimmäisvaatimusten, asiaankuuluvan omien varojen lisävaatimuksen ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen yläpuolella. Tällaisen tavoitteen saavuttamatta jättäminen ei saisi johtaa direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen, voitonjakoja koskevien rajoitusten laukeamiseen. Koska täydentäviä omia varoja koskeva ohjaus vastaa valvonnan odotuksia, direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ei pitäisi asettaa ohjaukselle pakollisia julkistamisvelvoitteita eikä kieltää toimivaltaisia viranomaisia pyytämästä ohjauksen julkistamista. Kun laitoksen pääomatavoite jää toistuvasti täyttymättä, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava toteuttaa valvontatoimenpiteitä ja tarvittaessa asettaa omien varojen lisävaatimuksia.

(17) Direktiivin 2013/36/EU säännökset, jotka koskevat kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvaa korkoriskiä, liittyvät asiaa koskeviin asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännöksiin, joissa laitoksille on asetettu pidempi täytäntöönpanon määräaika. Jotta kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvaa korkoriskiä koskevien säännösten soveltamista voidaan yhdenmukaistaa, säännöksiä, joiden on välttämättä oltava tämän direktiivin asianomaisten säännösten mukaisia, olisi sovellettava samasta päivästä kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 asianomaisia säännöksiä.

(18) Jotta voidaan yhdenmukaistaa kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvan korkoriskin laskenta, kun tätä riskiä mittaavat laitosten sisäiset järjestelmät eivät ole tyydyttäviä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, jotka on kehittänyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010[1] perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen, EPV) ja jotka liittyvät tällaisen riskin arvioimiseen tarkoitetun vakiomenetelmän kehittämiseen. Komission olisi hyväksyttävä kyseiset tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

(19) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tunnistaa paremmin laitokset, joille saattaa aiheutua liiallisia tappioita niiden kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista korkojen mahdollisten muutosten vuoksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä EPV:n kehittämiä teknisiä sääntelystandardeja. Näissä teknisissä sääntelystandardeissa olisi määritettävä kuusi valvonnallista häiriöskenaariota, joita kaikkien laitosten on sovellettava laskeakseen oman pääoman taloudellisen arvon muutokset, yhteiset oletukset, joita laitosten on noudatettava sisäisissä järjestelmissään oman pääoman taloudellisen arvon laskentaa varten. Niissä olisi määritettävä myös, tarvitaanko erityisiä arviointiperusteita, joilla voidaan tunnistaa sellaiset laitokset, joiden osalta saattaa olla perusteltua toteuttaa valvontatoimenpiteitä, kun nettokorkotulot ovat pienentyneet korkojen muuttumisen takia, ja mitä tarkoitetaan jyrkällä laskulla. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä.

(20) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunta on keskeisen tärkeää rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden säilyttämisen kannalta. Jos laitoksen todetaan osallistuneen rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen, se voisi vaikuttaa laitoksen elinkelpoisuuteen ja rahoitusjärjestelmän vakauteen. Yhdessä viranomaisten ja elinten kanssa, jotka vastaavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849[1] säädettyjen rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamisen varmistamisesta, toimiluvista ja vakavaraisuusvalvonnasta vastaavilla viranomaisilla on merkittävä asema puutteiden havaitsemisessa ja korjaamisessa. Tällaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi siksi otettava rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevat huolenaiheet järjestelmällisesti huomioon valvontatoiminnassaan, mukaan luettuina valvonta- ja arviointiprosessit, laitosten ohjaus- ja hallintojärjestelmien, -prosessien ja -menetelmien riittävyyden arvioinnit sekä hallintoelinten jäsenten soveltuvuuden arvioinnit, ilmoitettava mahdollisista havainnoista rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamisen varmistamisesta vastaaville asiaankuuluville viranomaisille ja elimille sekä toteutettava tarvittaessa valvontatoimenpiteitä direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn toimivaltansa mukaisesti. Tietoa olisi annettava tällaisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla olevissa toimilupa-, hyväksyntä- ja arviointimenettelyissä tehtyjen havaintojen sekä direktiivin (EU) 2015/849 noudattamisen varmistamisesta vastaavilta viranomaisilta ja elimiltä saatujen tietojen perusteella.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

(21) Yksi unionin finanssikriisistä saatuja tärkeimpiä opetuksia oli, että epätasapainon ennaltaehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi unionissa tarvitaan asianmukainen institutionaalinen ja poliittinen kehys. Unionin viimeaikainen institutionaalinen kehitys huomioon ottaen makrovakauden poliittisen kehyksen kattava tarkistaminen on perusteltua.

(22) Direktiivi 2013/36/EU ei saisi estää jäsenvaltioita panemasta lainsäädännössään täytäntöön toimenpiteitä, jotka on suunniteltu tehostamaan rahoitusjärjestelmän häiriönsietokykyä, kuten luototusastetta, lainojen ja tulojen suhdetta ja velanhoitokulujen ja tulojen suhdetta koskevia rajoituksia sekä muita välineitä, joilla puututaan lainanannon standardeihin.

(23) Sen varmistamiseksi, että vastasykliset pääomapuskurit vastaavat asianmukaisesti riskiä, joka kohdistuu pankkialaan luotonannon liiallisen kasvun vuoksi, laitosten olisi laskettava laitoskohtaiset puskurinsa niissä maissa sovellettavien vastasyklisten puskurikantojen painotettuna keskiarvona, joissa niiden luottovastuut sijaitsevat. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä viranomainen, jonka tehtävänä on asettaa vastasyklinen puskurikanta kyseisessä jäsenvaltiossa olevia vastuita varten. Tässä puskurikannassa olisi otettava huomioon luottomäärien kasvu ja muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottojen suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) sekä mahdolliset muut rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvien riskien kannalta merkitykselliset muuttujat.

(24) Yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että tietyillä laitoksilla on järjestelmäriskipuskuri, jotta vähennettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskiä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EU eivät kata, eli rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen. Järjestelmäriskipuskurikantaa olisi sovellettava kaikkiin vastuisiin tai vastuiden osa-alueisiin ja kaikkiin laitoksiin tai yhteen tai useampaan niiden laitosten osiin, joilla on liiketoiminnassaan samanlainen riskiprofiili.

(25) On tärkeää virtaviivaistaa viranomaisten välistä koordinointimekanismia, varmistaa vastuualueiden selkeämpi määrittely, yksinkertaistaa makrovakauden politiikkavälineiden aktivointia ja laajentaa makrovakauden välineistön valikoimaa, jotta voitaisiin varmistaa viranomaisten kyky ratkaista järjestelmäriskit ajoissa ja tehokkaasti. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010[1] perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä 'EJRK', on määrä olla keskeisessä asemassa makrovakauden toimenpiteiden koordinoinnissa sekä välitettäessä tietoa suunnitelluista makrovakauden toimenpiteistä jäsenvaltioissa, etenkin julkaisemalla käyttöön otetut makrovakauden toimenpiteet verkkosivustollaan ja jakamalla ilmoittamisen jälkeen viranomaisille tietoa suunnitelluista makrovakauden toimenpiteistä. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltioiden kesken toteutetaan asianmukaisia politiikkatoimia, EJRK:n on määrä valvoa jäsenvaltioiden makrovakauden politiikkojen riittävyyttä ja johdonmukaisuutta, mukaan lukien valvomalla sitä, käytetäänkö välineitä johdonmukaisesti ja päällekkäisyyttä välttäen.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

(26) Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi pyrittävä välttämään direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) No 575/2013 säädettyjen makrovakauden toimenpiteiden mahdollista päällekkäistä tai epäjohdonmukaista käyttöä. Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi erityisesti harkittava, ovatko direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet päällekkäisiä tai epäjohdonmukaisia suhteessa muihin asetuksen (EU) No 575/2013 124, 164 tai 458 artiklan mukaisiin voimassa oleviin tai tuleviin toimenpiteisiin.

(27) Toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi voitava määrittää ryhmän rakenteeseen liittyvien riskien luonteen ja jakautumisen perusteella muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (O-SII) puskurin taso tai tasot. Joissakin olosuhteissa voisi olla asianmukaista, että toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen asettaa O-SII-puskurin pelkästään tasolle, joka on korkeimman konsolidointitason alapuolella.

(28) Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) julkaiseman maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja koskevan arviointimenettelyn mukaisesti laitoksen oikeudenkäyttöalueiden rajat ylittävät vaateet ja velat ovat indikaattoreita laitoksen maailmanlaajuisesta järjestelmällisestä merkittävyydestä ja vaikutuksesta, joita laitoksen kaatumisella voi olla maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta. Näissä indikaattoreissa otetaan huomioon erityisiä huolenaiheita, jotka koskevat muun muassa lisävaikeuksia koordinoitaessa sellaisten laitosten kriisinratkaisua, joilla on merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Yhteisen sääntökirjan vahvistamisen ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin perustamisen ansiosta kriisinratkaisuun omaksutussa yhteisessä lähestymistavassa on edistytty. Näin on merkittävästi kehitetty valmiuksia ratkaista hallitusti rajat ylittävien ryhmien kriisejä pankkiunionin puitteissa. Sen vuoksi ja rajoittamatta toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten valmiuksia käyttää valvontavaltaansa olisi laskettava vaihtoehtoinen tulostaulukko, josta käy ilmi tämä edistyminen, ja toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi otettava tämä tulos huomioon arvioidessaan luottolaitosten merkitystä järjestelmän kannalta, tämän vaikuttamatta kuitenkaan tietoihin, jotka Baselin pankkivalvontakomitealle on toimitettu kansainvälisten nimittäjien määrittämistä varten. EPV:n olisi kehitettävä päivitetyt teknisten sääntelystandardien luonnokset maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (G-SII-laitokset) määrittämisen lisämenetelmää varten, jotta voidaan tunnustaa integroidun eurooppalaisen kriisinratkaisukehyksen ominaispiirteet yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa. Tätä menetelmää olisi käytettävä yksinomaan G-SII-puskurin kalibroimiseen. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä.

(29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sellaisen jo olemassa olevan unionin lainsäädännön lujittamista ja parantamista, jolla varmistetaan laitoksiin kaikkialla unionissa sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

(30) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman[1] mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(31) Direktiivi 2013/36/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

[1] EUVL L 369, 17.12.2011, s. 14.

1 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/36/EU seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"5. Tätä direktiiviä ei sovelleta

1) oikeuteen harjoittaa sijoituspalveluyritystoimintaa siltä osin kuin sitä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/65/EU*;

2) keskuspankkeihin;

3) postisiirtoa hoitaviin laitoksiin;

4) Tanskassa seuraaviin laitoksiin: "Eksport Kredit Fonden", "Eksport Kredit Fonden A/S", "Danmarks Skibskredit A/S" ja "KommuneKredit";

5) Saksassa seuraaviin laitoksiin: "Kreditanstalt für Wiederaufbau", "Landwirtschaftliche Rentenbank", "Bremer Aufbau-Bank GmbH", "Hamburgische Investitions- und Förderbank", "Investitionsbank Berlin", "Investitionsbank des Landes Brandenburg", "Investitionsbank Schleswig-Holstein", "Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank", "Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz", "Landeskreditbank Baden-Württemberg– Förderbank", "LfA Förderbank Bayern", "NRW.BANK", "Saarländische Investitionskreditbank AG", "Sächsische Aufbaubank – Förderbank", "Thüringer Aufbaubank", yrityksiin, joita "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" -lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä;

6) Virossa seuraaviin laitoksiin: "hoiu-laenuühistud", joita pidetään "hoiu-laenuühistu seadus" -lain nojalla osuustoiminnallisina yrityksinä;

7) Irlannissa seuraavaan laitokseen: "the Strategic Banking Corporation of Ireland" sekä "credit unions" - ja "friendly societes" -luotto-osuuskuntiin";

8) Kreikassa seuraavaan laitokseen: "Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion);

9) Espanjassa seuraavaan laitokseen: "Instituto de Crédito Oficial";

10) Ranskassa seuraavaan laitokseen: "Caisse des dépôts et consignations";

11) Kroatiassa seuraaviin laitoksiin: "kreditne unije" ja "Hrvatska banka za obnovu i razvitak";

12) Italiassa seuraavaan laitokseen: "Cassa Depositi e Prestiti";

13) Latviassa "krājaizdevu sabiedrības" -laitoksiin, joita "kriājaizdevu sabiedrību likums" -lain nojalla pidetään finanssipalveluja ainoastaan jäsenilleen tarjoavina osuustoiminnallisina yrityksinä;

14) Liettuassa "kredito unijos" -laitoksiin, muihin kuin "centrinės kredito unijos";

15) Unkarissa seuraaviin laitoksiin: "MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság" ja "Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság";

16) Maltassa seuraavaan laitokseen: "The Malta Development Bank";

17) Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", "Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV" ja "kredietunies";

18) Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä "Österreichische Kontrollbank AG" -pankkiin;

19) Puolassa seuraaviin laitoksiin: "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe" ja "Bank Gospodarstwa Krajowego";

20) Portugalissa "Caixas Económicas" -laitoksiin, jotka olivat olemassa 1 päivänä tammikuuta 1986 ja jotka eivät ole osakeyhtiömuotoisia, ja lukuun ottamatta "Caixa Económica Montepio Geral" -laitosta;

21) Sloveniassa seuraavaan laitokseen: "SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana";

22) Suomessa seuraaviin laitoksiin: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy / Fonden för industriellt samarbete Ab" ja "Finnvera Oyj / Finnvera Abp";

23) Ruotsissa seuraavaan laitokseen: "Svenska Skeppshypotekskassan";

24) Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: " National Savings and Investments (NS&I)", " CDC Group plc", " the Agricultural Mortgage Corporation Ltd","Crown Agents for Overseas Governments and Administrations", "credit unions" ja "municipal banks".

6. Tämän artiklan 5 kohdan 1 ja 3–24 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349)."

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"60) 'kriisinratkaisuviranomaisella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU* 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

61) 'maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' tai 'G-SII-laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;

62) 'EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' tai 'EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

63) 'ryhmällä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 138 alakohdassa määriteltyä ryhmää;

64) 'kolmannen maan ryhmällä' ryhmää, jonka emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan;

65) 'sukupuolineutraalilla palkitsemisjärjestelmällä' palkitsemisjärjestelmää, joka perustuu mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavaan samaan palkkaan.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vaatimuksia tai valvontavaltuuksia sovelletaan konsolidoinnin tai alakonsolidoinnin perusteella tämän direktiivin ja mainitun asetuksen mukaisesti, käsitteisiin 'laitos', 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos', 'EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos' ja 'emoyritys' sisältyvät myös

a) rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joille on myönnetty hyväksyntä tämän direktiivin 21 a artiklan mukaisesti;

b) EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön valvonnassa olevat nimetyt laitokset, jos kyseiseen emoyritykseen ei sovelleta hyväksyntää tämän direktiivin 21 a artiklan 4 kohdan mukaisesti; ja

c) tämän direktiivin 21 a artiklan 6 kohdan d alakohdan mukaisesti nimetyt rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tai laitokset."

3) Korvataan 4 artiklan 8 kohta seuraavasti:

"8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin, kun muut viranomaiset kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat kriisinratkaisussa toimivaltaisia, nämä muut viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja kuulevat toimivaltaisia viranomaisia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen osalta, ja kaikissa muissa tapauksissa, joissa tällaista yhteistyötä ja kuulemista tässä direktiivissä, direktiivissä 2014/59/EU tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään."

4) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot, mukaan luettuna 10 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma, organisaatiorakenne ja hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät;

b) vaatimukset, jotka koskevat määräosuuksia omistavia osakkeenomistajia ja jäseniä, tai jos määräosuuksia ei ole, vaatimukset, jotka koskevat 20:tä suurinta osakkeenomistajaa tai jäsentä 14 artiklan mukaisesti; ja";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"5. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ohjeet, joissa määritellään yhteinen arviointimenettely toimilupien myöntämiseksi tämän direktiivin mukaisesti."

5) Lisätään 9 artiklaan kohdat seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kansallisista laeista, joissa nimenomaisesti sallitaan, että muut yritykset kuin luottolaitokset voivat harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.

4. Jäsenvaltiot eivät saa tämän artiklan nojalla vapauttaa luottolaitoksia tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisesta."

6) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"*10 artikla*

Toimintasuunnitelma, organisaatiorakenne sekä ohjaus- ja hallintojärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee, minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa, sekä luottolaitoksen organisaatiorakenne, mukaan lukien tiedot ryhmään kuuluvista emoyrityksistä, rahoitusalan holdingyhtiöistä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä. Jäsenvaltioiden on myös edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään kuvaus 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä, prosesseista ja menetelmistä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita siitä, että 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä, prosesseilla ja menetelmillä voidaan varmistaa kyseisen laitoksen hyvä ja tehokas riskienhallinta."

7) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi, kun otetaan huomioon tarve varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito 23 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Sovelletaan 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 24 artiklaa."

8) Korvataan 18 artiklan d alakohta seuraavasti:

"d) ei enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia, lukuun ottamatta saman asetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 105 artiklan nojalla asetettuja vakavaraisuusvaatimuksia, tai jos ei voida enää luottaa sen täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, ja erityisesti jos se ei kykene enää turvaamaan tallettajien sille uskomia omaisuuseriä;"

9) Lisätään artiklat seuraavasti:

"*21 a artikla*

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntä

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti. Muiden rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti, jos niiden edellytetään noudattavan tätä direktiiviä tai asetusta (EU) N:o 575/2013 alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa siinä tarkoitettujen rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

   a) sen ryhmän organisaatiorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, yksilöiden selkeästi sen tytäryritykset ja tarvittaessa emoyritykset, sekä kunkin ryhmään kuuluvan yhteisön sijainti ja toiminnan luonne;

b) tiedot, jotka koskevat vähintään kahden sellaisen henkilön nimeämistä, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, sekä 121 artiklassa asetettujen, johtajien pätevyyttä koskevien vaatimusten noudattamista;

c) tiedot 14 artiklassa säädettyjen arviointiperusteiden noudattamisesta määräosuuksia omistavien osakkeenomistajien ja jäsenten osalta, jos rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on luottolaitos tytäryrityksenään;

d) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako;

e) mahdolliset muut tiedot, jotka voivat olla tarpeen jäljempänä tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi.

Jos rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä tapahtuu samanaikaisesti 22 artiklassa tarkoitetun arvioinnin kanssa, kyseisessä artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen koordinoi tapauksen mukaan konsolidointiryhmän valvojan kanssa ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Siinä tapauksessa 22 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään 20 työpäivää ylittävän jakson ajaksi, kunnes tämän artiklan mukainen menettely on saatu päätökseen.

3. Rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle voidaan myöntää tämän artiklan nojalla hyväksyntä vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako ovat asianmukaisia sen kannalta, että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettuja vaatimuksia noudatetaan konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla ja erityisesti että ne ovat tehokkaita

i) rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden kaikkien tytäryhtiöiden koordinoimiseksi, mukaan lukien tarvittaessa jakamalla tehtävät asianmukaisesti tytäryritysten kesken;

ii) ryhmän sisäisten konfliktien estämiseksi tai hallitsemiseksi; ja

iii) emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön koko ryhmää koskevien toimintaperiaatteiden noudattamisen valvomiseksi kaikkialla ryhmässä;

b) sen ryhmän organisaatiorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei jarruta eikä muuten estä emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimivien laitosten tehokasta valvontaa niihin yksilöllisesti, konsolidoinnin perusteella ja tapauksen mukaan alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettavien velvoitteiden osalta. Tämän arviointiperusteen arvioinnissa on otettava huomioon erityisesti

   i) rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema monimuotoisessa ryhmässä;

   ii) osakkeenomistusrakenne; ja

   iii) ryhmään kuuluvan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rooli;

c) 14 artiklassa vahvistetut arviointiperusteet ja 121 artiklassa säädetyt vaatimukset täytetään.

4. Rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntää tämän artiklan nojalla ei edellytetä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rahoitusalan holdingyhtiön pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä, tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääasiallisena toimintana laitosten tai rahoituslaitosten osalta on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä;

b) rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ei ole nimetty kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi missään ryhmän kriisinratkaisun kohteena olevassa ryhmässä asiaankuuluvan kriisinratkaisuviranomaisen direktiivin 2014/59/EU perusteella määrittelemän kriisinratkaisustrategian mukaan;

c) tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella, ja sille annetaan kaikki tarpeelliset keinot ja oikeudelliset valtuudet hoitaa näitä velvoitteita tehokkaasti;

d) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei osallistu sellaisten hallinnollisten, operatiivisten tai rahoitusta koskevien päätösten tekemiseen, jotka vaikuttavat ryhmään tai sen tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia;

e) ryhmän tehokkaalle valvonnalle konsolidoinnin perusteella ei ole esteitä.

Rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jotka on vapautettu hyväksynnästä tämän kohdan mukaisesti, ei suljeta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn konsolidoinnin ulkopuolelle.

5. Konsolidointiryhmän valvoja seuraa jatkuvasti, että 3 kohdassa ja tarvittaessa 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle tiedot, jotka hän tarvitsee seuratakseen jatkuvasti ryhmän organisaatiorakennetta ja 3 kohdassa tai tarvittaessa 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä. Konsolidointiryhmän valvoja jakaa näitä tietoja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut.

6. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 3 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön kohdistetaan asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, jotta varmistetaan tai mahdollisesti palautetaan konsolidoidun valvonnan jatkuvuus ja eheys sekä varmistetaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella. Rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta valvontatoimissa on erityisesti otettava huomioon vaikutukset finanssiryhmittymään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut valvontatoimenpiteet voivat koostua seuraavista:

a) keskeytetään rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksenä toimivien laitosten osakkeisiin kuuluvien äänioikeuksien käyttäminen;

b) asetetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle taikka ylimmän hallintoelimen jäsenille ja johtajille kieltoja tai seuraamuksia, jollei 65–72 artiklasta muuta johdu;

c) annetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ohjeita tai määräyksiä siirtää osakkeenomistajilleen omistusyhteyksiä tytäryrityksinä toimivissa laitoksissaan;

d) nimetään väliaikaisesti jokin toinen rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai ryhmään kuuluva laitos vastaamaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattamisen varmistamisesta konsolidoinnin perusteella;

e) rajoitetaan osakkeenomistajille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kielletään se;

f) vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä luopumaan osuuksista laitoksissa tai muissa finanssialan yhteisöissä tai vähentämään niitä;

g) vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä toimittamaan suunnitelma vaatimusten noudattamisen palauttamiseksi ilman viivästystä.

7. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 4 kohdassa asetetut edellytykset eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti.

8. Tehtäessä päätöksiä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetusta hyväksynnästä ja siitä vapautuksesta sekä 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista valvontatoimenpiteistä, kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, kyseiset kaksi viranomaista toimivat yhteistyössä toisiaan kaikilta osin kuullen. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava tapauksen mukaan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista asioista arviointi ja toimitettava tämä arviointi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Molemmat viranomaiset pyrkivät kaikin käytettävissään olevin keinoin tekemään yhteisen päätöksen kahden kuukauden kuluessa kyseisen arvioinnin vastaanottamisesta.

Yhteinen päätös on dokumentoitava ja perusteltava asianmukaisesti. Konsolidointiryhmän valvoja ilmoittaa yhteisen päätöksen rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

Jos asiasta on erimielisyyttä, konsolidointiryhmän valvojan ja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on pidätyttävä tekemästä päätöstä ja toimitettava asia EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on toimitettu EPV:n käsiteltäväksi. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteinen päätös EPV:n päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kahden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

9. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta konsolidointiryhmän valvoja tai sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on muu kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti määritetty koordinaattori, on vaadittava koordinaattorin suostumus tapauksen mukaan tämän artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tai yhteisiä päätöksiä varten. Jos vaaditaan koordinaattorin suostumus, erimielisyydet on toimitettava asianmukaisten Euroopan valvontaviranomaisten, nimittäin EPV:n tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010[*] perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, EVLEV), käsiteltäväksi, jotka tekevät päätöksen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on niille toimitettu. Tämän kohdan mukaisesti tehty päätös ei vaikuta direktiivien 2002/87/EY tai 2009/138/EY mukaisiin velvoitteisiin.

10. Jos rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tämän artiklan perusteella myönnettävä hyväksyntä evätään, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava hakijalle tästä päätöksestä ja sen perusteluista neljän kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, tai jos hakemus on puutteellinen, neljän kuukauden kuluessa päätöstä varten edellytettävien täydellisten tietojen vastaanottamisesta.

    Päätös hyväksynnän myöntämisestä tai epäämisestä on aina tehtävä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Epäämisen yhteydessä voidaan lisäksi tarvittaessa määrätä 6 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

21 b artikla

Väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys

1. Unionissa sijaitsevilla kahdella tai useammalla laitoksella, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, on oltava yksi yhteinen unioniin sijoittautunut väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että 1 kohdassa tarkoitetuilla laitoksilla on kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä, jos kyseiset viranomaiset toteavat, että yhden yhteisen väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustaminen

    a) olisi ristiriidassa sen kolmannen maan, jossa kolmannen maan ryhmän perimmäisellä emoyrityksellä on pääkonttorinsa, säännöissä määrätyn tai kyseisen maan valvontaviranomaisten määräämän pakollisen vaatimuksen kanssa, joka edellyttää toimintojen erottamista; tai

b) tekisi purkamismahdollisuudet tehottomammiksi kuin kahta väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä käytettäessä, väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen toimivaltaisen kriisinratkaisuviranomaisen suorittaman arvioinnin mukaan.

3. Väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen on oltava luottolaitos, jolle on myönnetty toimilupa 8 artiklan mukaisesti, tai rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jolle on myönnetty hyväksyntä 21 a artiklan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos yksikään tämän artiklan 1 kohdassa mainituista laitoksista ei ole luottolaitos tai jos on perustettava toinen väliyhtiönä sijoitustoiminnan yhteydessä toimiva EU-emoyritys tämän artiklan 2 kohdassa mainitun pakollisen vaatimuksen täyttämiseksi, väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys tai toinen väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys voi olla direktiivin 2014/65/EU 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys, johon sovelletaan direktiiviä 2014/59/EU.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvo on alle 40 miljardia euroa.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvon on oltava seuraavien summa:

a) kolmannen maan ryhmän kunkin unionissa toimivan laitoksen varojen kokonaisarvo sen konsolidoidun taseen mukaisesti tai sen erillisten taseiden mukaisesti, jos laitoksen tase ei ole konsolidoitu; ja

b) kolmannen maan ryhmän kunkin sellaisen sivuliikkeen varojen kokonaisarvo, jolle on myönnetty toimilupa unionissa tämän direktiivin, direktiivin 2014/65/EU tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014** mukaisesti.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat kutakin niiden lainkäyttöalueella toimivaa kolmannen maan ryhmää koskevat tiedot:

a) kolmannen maan ryhmään kuuluvien valvottujen laitosten nimet ja varojen kokonaisarvot;

b) kyseisessä jäsenvaltiossa tämän direktiivin, direktiivin 2014/65/EU tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisesti toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden nimet ja varojen kokonaisarvot sekä ne toimintatyypit, joihin niillä on toimilupa;

c) jäsenvaltiossa perustetun väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen nimi ja 3 kohdassa tarkoitettu muoto sekä sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon se kuuluu.

7. EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista unionissa toimivista kolmannen maan ryhmistä ja niiden väliyhtiönä toimivasta EU-emoyrityksestä tai tilanteen mukaan väliyhtiönä toimivista EU-emoyrityksistä.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kukin niiden lainkäyttöalueella toimiva laitos, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

a) sillä on väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys;

b) se on väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys;

c) se on kolmannen maan ryhmän ainoa laitos unionissa; tai

d) se kuuluu kolmannen maan ryhmään, jonka varojen kokonaisarvo unionissa on alle 40 miljardia euroa.

8. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, useamman kuin yhden laitoksen kautta unionissa toimivilla kolmannen maan ryhmillä, joiden varojen kokonaisarvo on suurempi kuin 40 miljardia euroa ... päivänä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivänä], on oltava väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys tai, jos sovelletaan 2 kohtaa, kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä viimeistään ... päivänä …kuuta … [kolmen vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä].

9. Komissio tarkastaa EPV:tä kuultuaan viimeistään ... päivänä …kuuta … [kuusi vuotta tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä] tässä artiklassa laitoksille asetetut vaatimukset ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava ainakin,

   a) ovatko tässä artiklassa säädetyt vaatimukset toimivia, tarpeellisia ja oikeasuhteisia vai olisivatko muut toimenpiteet asianmukaisempia;

   b) olisiko laitoksille tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia tarkistettava parhaiden kansainvälisten käytäntöjen huomioon ottamiseksi.

10. EPV esittää viimeistään ... päivänä …kuuta … [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen kolmansissa maissa olevien sivuliikkeiden kohtelusta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava ainakin,

    a) eroavatko kansallisen lainsäädännön mukaiset kolmansien maiden sivuliikkeiden valvontakäytännöt jäsenvaltioiden välillä ja missä määrin ne eroavat;

    b) voiko kolmansien maiden sivuliikkeiden erilainen kohtelu kansallisessa lainsäädännössä johtaa toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöön;

    c) onko kolmansien maiden sivuliikkeiden kohtelua koskevia kansallisia järjestelyjä tarpeellista ja asianmukaista yhdenmukaistaa edelleen etenkin kolmansien maiden merkittävien sivuliikkeiden osalta.

    Komissio esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen EPV:n esittämien suositusten pohjalta.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173 12.6.2014, s. 84)."

10) Korvataan 23 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ylimpään hallintoelimeen kuuluvien henkilöiden, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine, tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti;".

11) Muutetaan 47 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltion on edellytettävä, että sellaisten luottolaitosten sivuliikkeet, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, toimittavat vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

a) kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sivuliikkeen toimintaan liittyvät kokonaisvarat;

b) sivuliikkeen likvidien varojen saatavuus, erityisesti niiden saatavuus jäsenvaltioiden valuutoissa;

c) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat;

d) sivuliikkeen tallettajien saatavilla olevat talletussuojajärjestelmät;

e) riskinhallintajärjestelyt;

f) ohjaus- ja hallintojärjestelyt, mukaan lukien sivuliikkeen keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt;

g) sivuliikkeen kattavat maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat; ja

h) mahdolliset muut tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisina sivuliikkeen toiminnan kattavan seurannan mahdollistamiseksi."

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat tiedot:

a) kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetyt sivuliikkeiden toimiluvat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja toimilupien mahdolliset myöhemmät muutokset;

b) sellaisten luottolaitosten toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden määräajoin raportoidut kokonaisvarat ja -velat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa;

c) sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut sivuliike kuuluu.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmansien maiden sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia unionissa, ja ilmoittaa luettelossa sen jäsenvaltion nimen, jossa niillä on lupa toimia."

c) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Sellaisten luottolaitosten sivuliikkeitä valvovat toimivaltaiset viranomaiset, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja sellaisten laitosten toimivaltaiset viranomaiset, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, tekevät tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikkea kyseisen unionissa toimivan kolmannen maan ryhmän toimintaa valvotaan kattavasti ja että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen kolmannen maan ryhmiin sovellettavien vaatimusten kiertäminen ja mahdollinen haitallinen vaikutus unionin rahoitusvakauteen estetään.

EPV helpottaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä muun muassa tarkistamalla, saavutetaanko 21 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo."

12) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) korvataan g alakohta seuraavasti:

"g) viranomaiset, jotka vastaavat sen valvonnasta, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849* 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa luetellut ilmoitusvelvolliset noudattavat kyseistä direktiiviä, sekä rahanpesun selvittelykeskukset;

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73)."

b) lisätään alakohta seuraavasti:

"h) toimivaltaiset viranomaiset tai elimet, jotka vastaavat pankkiryhmien rakenteellisen erottelun sääntöjen soveltamisesta."

13) Korvataan 57 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

"1. Sen estämättä, mitä 53, 54 ja 55 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietoja voidaan vaihtaa toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa seuraavien valvonnasta:"

14) Lisätään artikla seuraavasti:

"*58 a artikla*

Tietojen toimittaminen kansainvälisille elimille

1. Sen estämättä, mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyin edellytyksin toimittaa tiettyjä tietoja seuraaville elimille tai jakaa tiettyjä tietoja niiden kanssa:

   a) Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki rahoitussektorin arviointiohjelman arviointia varten;

   b) Kansainvälinen järjestelypankki kvantitatiivisia vaikutustutkimuksia varten;

   c) finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä sen valvontatehtävää varten.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat jakaa luottamuksellisia tietoja vain asiaankuuluvan elimen nimenomaisesta pyynnöstä, jos vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) pyyntö on asianmukaisesti perusteltu ottaen huomioon pyynnön esittävän elimen suorittamat erityistehtävät sen lakisääteisen toimeksiannon mukaisesti;

   b) pyyntö on riittävän täsmällinen pyydettyjen tietojen luonteen, laajuuden ja muodon sekä niiden levittämisen tai välittämisen osalta;

c) pyydetyt tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä niitä pyytävän elimen erityistehtävien suorittamista varten eivätkä mene pyytävälle elimelle osoitettuja lakisääteisiä tehtäviä pidemmälle;

d) tiedot välitetään tai levitetään yksinomaan henkilöille, jotka osallistuvat suoraan erityistehtävän suorittamiseen;

e) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskevat salassapitovaatimukset, jotka vastaavat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

3. Jos pyynnön esittää jokin 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö, toimivaltaiset viranomaiset voivat välittää vain koottuja tai anonyymejä tietoja ja jakaa muita tietoja vain toimivaltaisen viranomaisen tiloissa.

4. Jos tietojen julkistaminen edellyttää henkilötietojen käsittelyä, pyynnön esittävän elimen suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679* säädettyjä vaatimuksia.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1)."

15) Lisätään 63 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun henkilön korvaamista, jos tämä henkilö toimii ensimmäisen alakohdan mukaisten velvoitteidensa vastaisesti."

16) Muutetaan 64 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki ne valvontavaltuudet puuttua laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimintaan, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien erityisesti oikeus peruuttaa toimilupa 18 artiklan mukaisesti, 18, 102, 104 ja 105 artiklassa tarkoitetut valtuudet sekä valtuudet toteuttaa 21 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Päätöksissä, joita toimivaltaiset viranomaiset tekevät käyttäessään valvontavaltuuksiaan ja valtuuksiaan määrätä seuraamuksia, on esitettävä niiden perusteena olevat syyt."

17) Lisätään 66 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"e) hyväksynnän hakematta jättäminen 21 a artiklan vastaisesti tai muu kyseisessä artiklassa säädettyjen vaatimusten rikkominen."

18) Lisätään 67 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"q) emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei toteuta toimia, joita voidaan edellyttää sen varmistamiseksi, että noudatetaan asetuksen (EU) No 575/2013 kolmannessa, neljännessä, kuudennessa tai seitsemännessä osassa tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 105 artiklassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla."

19) Korvataan 74 artikla seuraavasti:

"*74 artikla*
Sisäinen hallinta ja elvyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Laitoksilla on oltava toimivat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät, jotka muodostuvat selkeästä organisaatiorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja johdonmukaisesti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi, joita niihin kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja niistä raportoimiseksi, riittävistä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, sekä palkitsemisjärjestelmistä ja -käytännöistä, jotka ovat yhdenmukaisia hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen palkitsemisjärjestelmien ja -käytäntöjen on oltava sukupuolineutraaleja.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien, prosessien ja menetelmien on oltava kattavia ja suhteutettuja liiketoimintamalliin ja laitoksen toimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen. Jäljempänä 76–95 artiklassa vahvistetut tekniset vaatimukset on otettava huomioon.

3. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut järjestelmät, prosessit ja menetelmät, ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdan.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti laitoksille ohjeet sukupuolineutraaleista palkitsemisjärjestelmistä.

Kahden vuoden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitettujen ohjeiden julkaisemisesta EPV esittää toimivaltaisten viranomaisten keräämien tietojen perusteella kertomuksen laitosten soveltamista sukupuolineutraaleista palkitsemisjärjestelmistä."

20) Korvataan 75 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 450 artiklan 1 kohdan g, h, i ja k alakohdassa vahvistettujen tietojen julkistamista koskevien vaatimusten mukaisesti julkistettuja tietoja sekä laitosten toimittamia tietoja sukupuolten palkkaeroista ja käytettävä kyseisiä tietoja palkitsemisjärjestelmien kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseiset tiedot EPV:lle."

21) Korvataan 84 artikla seuraavasti:

"*84 artikla*

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuva korkoriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön sisäiset järjestelmät ja käyttävät joko vakiomenetelmää tai yksinkertaistettua vakiomenetelmää havaitakseen riskit ja arvioidakseen, hallitakseen ja vähentääkseen riskejä, jotka johtuvat korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön järjestelmät, joilla arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka johtuvat luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon ja että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.

3. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia laitosta käyttämään 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää, jos kyseisen laitoksen kyseisessä kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi käyttöön ottamat sisäiset järjestelmät ovat epätyydyttäviä.

4. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määriteltyä pientä ja rakenteeltaan yksinkertaista laitosta käyttämään vakiomenetelmää, jos sen mielestä yksinkertaistettu vakiomenetelmä ei riitä määrittämään korkoriskiä, joka johtuu laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan soveltamiseksi standardimenetelmä, jota laitokset voivat käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määritellyille pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille tarkoitettu yksinkertaistettu vakiomenetelmä, joka tuottaa vähintään yhtä varovaisen lopputuloksen kuin vakiomenetelmä.

   EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV antaa ohjeita, joissa tarkennetaan perusteet, joilla

a) 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä arvioidaan laitosten sisäisessä järjestelmässä;

b) laitokset havaitsevat, hallitsevat ja vähentävät 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä;

c) laitokset arvioivat ja seuraavat 2 kohdassa tarkoitettuja riskejä;

d) määritetään, mitkä laitosten 1 kohdan soveltamiseksi käyttöön ottamista sisäisistä järjestelmistä ovat 3 kohdassa tarkoitettuja epätyydyttäviä järjestelmiä.

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään … päivänä …kuuta … [vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]."

22) Korvataan 85 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien malliriski ja ulkoistamisesta johtuvat riskit, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä politiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa."

23) Lisätään 88 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenille ja heidän lähipiirilleen myönnettyjä lainoja koskevat tiedot dokumentoidaan asianmukaisesti ja annetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville niiden pyynnöstä.

Tässä artiklassa käsitteellä 'lähipiiri' tarkoitetaan

a) ylimmän hallintoelimen jäsenen puolisoa, kansallisen lainsäädännön mukaisesti rekisteröityä kumppania, lapsia tai vanhempia;

b) kaupallista yhteisöä, jonka pääomasta tai äänioikeuksista hallintoelimen jäsenellä tai hänen a alakohdassa tarkoitetulla lähiomaisellaan on vähintään kymmenen prosentin määräosuus tai jossa nämä henkilöt voivat käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa tai jonka toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen jäseniä nämä henkilöt ovat."

24) Lisätään 89 artiklaan kohta seuraavasti:

"6. Komissio arvioi EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n kanssa toteutetun kuulemisen jälkeen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021, ovatko 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut tiedot edelleen riittäviä, ja se ottaa huomioon aiemmat vaikutustenarvioinnit, kansainväliset sopimukset ja lainsäädännön kehityksen unionissa sekä sen, voidaanko 1 kohtaan lisätä muita asiaankuuluvia tietovaatimuksia.

Komissio esittää viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2021 EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n kanssa toteutetun kuulemisen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tässä kohdassa tarkoitetusta arvioinnista ja esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen."

25) Muutetaan 91 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Laitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, ovat ensisijaisesti vastuussa sen varmistamisesta, että ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat aina riittävän hyvämaineisia ja että heillä on tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus. Ylimmän hallintoelimen jäsenten on täytettävä erityisesti 2–8 kohdassa säädetyt vaatimukset.

Jos ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät täytä tässä kohdassa vahvistettuja vaatimuksia, toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet erottaa tällaiset jäsenet ylimmästä hallintoelimestä. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti todennettava, täyttyvätkö tässä kohdassa vahvistetut vaatimukset edelleen, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että syyllistytään tai pyritään tai että on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kyseiseen laitokseen kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski."

b) korvataan 7 ja 8 kohta seuraavasti:

"7. Ylimmällä hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se voi ymmärtää laitoksen toimintaa, tärkeimmät riskit mukaan luettuina. Ylimmän hallintoelimen koostumuksen on edustettava kokonaisuudessaan riittävän laaja-alaista kokemusta.

8. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti arvioida ja kyseenalaistaa toimivan johdon päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti johdon päätöksentekoa. Sidossuhteessa olevien yhtiöiden tai sidossuhteessa olevien yhteisöjen jäsenyys ei itsessään ole este riippumattomalle toiminnalle."

c) lisätään 12 kohtaan alakohta seuraavasti:

"f) 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien johdonmukainen soveltaminen."

26) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohta;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että laitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkitsemisjärjestelmää, mukaan luettuina palkat ja lisäeläke-etuudet, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, laitokset noudattavat seuraavia vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen:"

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"a a) palkitsemisjärjestelmä on sukupuolineutraali palkitsemisjärjestelmä;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Sovellettaessa 2 kohtaa siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, on käsitettävä ainakin seuraavat:

a) kaikki ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenet;

b) laitoksen valvontatoimintojen tai olennaisten liiketoimintayksiköiden johtotehtävistä vastaavan henkilöstön jäsenet;

c) henkilöstön jäsenet, jotka ovat saaneet huomattavaa palkitsemista edellisenä tilikautena, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) henkilöstön jäsenen palkitsemisen määrä on vähintään 500 000 euroa ja vähintään a alakohdassa tarkoitetun laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten palkitsemisen keskitasolla;

ii) henkilöstön jäsen harjoittaa ammatillista toimintaa olennaisessa liiketoimintayksikössä ja toiminnalla on merkittävä vaikutus asiaankuuluvan liiketoimintayksikön riskiprofiiliin."

27) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan l kohdan i alakohta seuraavasti:

"i) osakkeet tai vastaavat omistusosuudet kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan; taikka osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisinstrumentit kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan;"

ii) korvataan m alakohta seuraavasti:

"m) huomattavan osan, jonka on joka tapauksessa oltava vähintään 40 prosenttia muuttuvasta palkkiosta, maksamista lykätään vähintään 4–5 vuoden ajalle, ja se sovitetaan asianmukaisesti kyseisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskeihin ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtäviin. Sellaisten laitosten, jotka ovat kokonsa, sisäisen organisaationsa ja toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittäviä, ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten osalta lykkäysajan olisi oltava vähintään viisi vuotta.

Lykkäämisjärjestelyssä oikeus muuttuvaan palkkioon kertyy portaittain aikaisintaan lykkäysajan kulumisen suhteessa. Jos muuttuva palkkio on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia määrästä on lykättävä maksettavaksi myöhemmin. Lykkäysajan pituus määritellään liiketoimintasyklin, liiketoiminnan luonteen, sen riskien ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtävien mukaisesti;"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään rahoitusvälineluokat, jotka täyttävät 1 kohdan l alakohdan ii alakohdassa säädetyt edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Tarkoituksena yksilöidä henkilöstö, jonka ammattitoiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti, EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan perusteet seuraavien seikkojen määrittelemiseksi:

a) johtotehtävät ja valvontatoiminnat;

b) olennainen liiketoimintayksikkö ja merkittävä vaikutus asiaankuuluvan liiketoimintayksikön riskiprofiiliin; ja

c) muut henkilöstöryhmät, joita ei nimenomaisesti mainita 92 artiklan 3 kohdassa ja joiden ammattitoiminta vaikuttaa laitoksen riskiprofiiliin yhtä olennaisesti kuin siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien toiminta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

c) lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kyseisen kohdan l ja m alakohdassa sekä o alakohdan toisessa alakohdassa esitettyjä vaatimuksia ei sovelleta

a) laitokseen, joka ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määritelty suuri laitos ja jonka varojen arvo on keskimäärin ja yksilöllisesti tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti enintään viisi miljardia euroa kuluvaa tilikautta välittömästi edeltävällä neljän vuoden jaksolla;

b) henkilöstön jäseneen, jonka vuotuinen palkitsemisen muuttuva osa on enintään 50 000 euroa ja vastaa enintään kolmasosaa kyseisen henkilöstön jäsenen palkitsemisen vuotuisesta kokonaismäärästä.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi alentaa tai nostaa siinä tarkoitettua kynnysarvoa edellyttäen, että

   a) laitos, jonka tapauksessa jäsenvaltio käyttää tätä säännöstä, ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määritelty suuri laitos ja, jos kynnysarvoa nostetaan,

      i) laitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetut edellytykset; ja

      ii) kynnysarvo on enintään 15 miljardia euroa;

   b) kynnysarvoa on asianmukaista mukauttaa tämän kohdan mukaisesti ottamalla huomioon laitoksen luonne, sen toiminnan laajuus ja monimuotoisuus, sen sisäinen organisaatio tai tapauksen mukaan sen ryhmän ominaisuudet, johon laitos kuuluu.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että henkilöstön jäseniin, joilla on oikeus vuotuiseen palkitsemisen muuttuvaan osaan, joka on alle kyseisessä kohdassa tarkoitetun kynnysarvon ja osuuden, ei sovelleta siinä vahvistettua poikkeusta kansallisten markkinoiden palkitsemiskäytäntöjen erityispiirteiden tai kyseisten henkilöstön jäsenten työtehtävien ja toimenkuvan luonteen vuoksi.

6. Komissio tarkastelee uudelleen tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa 3–5 kohdan soveltamista ja antaa siitä kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään … päivänä …kuuta … [neljän vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

7. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla helpotetaan 3, 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa ja varmistetaan niiden yhtenäinen soveltaminen."

28) Muutetaan 97 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohdan b alakohta;

b) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointia suorittaessaan toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava suhteellisuusperiaatetta 143 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla julkistettujen kriteerien mukaisesti."

c) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat muokata tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vakavaraisuuden arvioinnin soveltamismenetelmiä, jotta niissä huomioidaan laitokset, joilla on samankaltainen riskiprofiili, kuten samankaltaiset liiketoimintamallit tai riskikeskittymisen maantieteellinen sijainti. Tällaiset muokatut menetelmät voivat sisältää riskeihin kohdistuvia vertailuarvoja ja määrällisiä indikaattoreita, niissä tulee olla mahdollisuus huomioida asianmukaisesti kuhunkin laitokseen kohdistuvat erityisriskit, eivätkä ne saa vaikuttaa 104 artiklan mukaisesti määrättävien toimenpiteiden laitoskohtaisuuteen.

Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät muokattuja menetelmiä tämän kohdan mukaan, niiden on ilmoitettava siitä EPV:lle. EPV seuraa valvontakäytäntöjä ja antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään, miten määritellä samankaltaisten riskiprofiilien arviointitavat tämän kohdan soveltamiseksi ja varmistaa samankaltaisille laitoksille muokattujen menetelmien johdonmukainen ja oikeasuhteinen soveltaminen kaikkialla unionissa."

d) lisätään kohta seuraavasti:

"6. Jos toimivaltaisilla viranomaisilla on erityisesti laitoksen ohjaus- ja hallintojärjestelmien, liiketoimintamallin tai toiminnan arvioinnin johdosta perusteltua syytä epäillä, että kyseisen laitoksen tapauksessa syyllistytään tai pyritään taikka on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kyseiseen laitokseen kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava asiasta EPV:lle ja viranomaiselle tai elimelle, joka valvoo laitosta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja jolla on toimivalta varmistaa kyseisen direktiivin noudattaminen. Jos laitokseen mahdollisesti kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski, toimivaltaisen viranomaisen ja sen viranomaisen tai elimen, joka valvoo laitosta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja jolla on toimivalta varmistaa kyseisen direktiivin noudattaminen, on oltava yhteydessä toisiinsa ja ilmoitettava yhteisestä arviostaan välittömästi EPV:lle. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa toteutettava tämän direktiivin mukaisia toimenpiteitä."

29) Muutetaan 98 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohdan j alakohta;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä vakavaraisuuden arvioinnissa on arvioitava myös sitä, kohdistuuko laitokseen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä.

Valvontavaltuuksia on käytettävä ainakin seuraavissa tapauksissa:

a) kun laitoksen 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oman pääoman taloudellinen arvo alenee yli 15 prosenttia sen ensisijaisesta pääomasta (T1) korkojen sellaisen yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jossakin korkoihin sovellettavista kuudesta valvonnallisesta häiriöskenaariosta;

b) kun laitoksen 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa nettokorkotuloissa ilmenee jyrkkä lasku korkotason yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jommassakummassa korkoihin sovellettavassa kahdessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa.

Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset eivät ole velvollisia käyttämään valvontavaltuuksia, jos ne katsovat tässä kohdassa tarkoitetun vakavaraisuuden arvioinnin perusteella, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuville korkoriskeille.

Sovellettaessa tätä kohtaa käsitteellä 'valvontavaltuudet' tarkoitetaan 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia tai valtuuksia täsmentää muita kuin EPV:n tämän artiklan 5 a kohdan b alakohdan nojalla laatimia mallinnuksen ja parametrien perusoletuksia, jotka laitokset ottavat huomioon oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa 84 artiklan 1 kohdan mukaisesti."

c) lisätään kohta seuraavasti:

"5 a. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 5 kohdan soveltamiseksi seuraavat:

a) 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut kuusi valvonnallista häiriöskenaariota ja 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut kaksi valvonnallista häiriöskenaariota, joita sovelletaan kaikkien valuuttojen korkokantoihin;

b) kansainvälisesti sovittujen vakavaraisuusstandardien pohjalta yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset käyttäytymistä koskevia oletuksia lukuun ottamatta; laitosten on otettava nämä perusoletukset huomioon 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa ja rajattava ne seuraavaan:

i) laitoksen oman pääoman käsittely;

ii) laitoksen varoista, veloista ja taseen ulkopuolisista eristä johtuviin korkovaihteluihin herkästi reagoivien kassavirtojen sisällyttäminen, koostumus ja diskonttaaminen, mukaan lukien katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden käsittely;

iii) dynaamisten tai staattisten tasemallien käyttö ja tästä johtuva lyhennettyjen ja erääntyvien positioiden käsittely;

c) kansainvälisesti sovittujen standardien pohjalta yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset käyttäytymistä koskevia oletuksia lukuun ottamatta; laitosten on otettava nämä perusoletukset huomioon 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun nettokorkotulon laskennassa ja rajattava ne seuraavaan:

i) laitoksen varoista, veloista ja taseen ulkopuolisista eristä johtuviin korkovaihteluihin herkästi reagoivien kassavirtojen sisällyttäminen ja koostumus, mukaan lukien katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden käsittely;

ii) dynaamisten tai staattisten tasemallien käyttö ja tästä johtuva lyhennettyjen ja erääntyvien positioiden käsittely;

iii) ajanjakso, jolta tuleva nettokorkotulo mitataan;

d) 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun jyrkän laskun määrittely.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

d) lisätään kohta seuraavasti:

"8. EPV arvioi, sisällytetäänkö toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan vakavaraisuuden arviointiin ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa EPV:n arviointi käsittää ainakin seuraavat seikat:

a) ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien, myös fyysisten riskien ja muutosriskien, yhteisen määritelmän laatiminen; muutosriskeihin kuuluvat riskit, jotka liittyvät omaisuuserien arvon alenemiseen sääntelymuutosten vuoksi;

b) asianmukaisten laadullisten ja määrällisten perusteiden kehittäminen, jotta voidaan arvioida ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutuksia laitosten rahoitusvakauteen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; tällaisiin perusteisiin kuuluvat stressitestiprosessit ja skenaarioanalyysit, joilla arvioidaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutuksia eri vakavuusasteiden skenaarioissa;

c) järjestelmät, prosessit, menetelmät ja strategiat, joiden avulla laitokset tunnistavat, arvioivat ja hallitsevat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä;

d) analyysimenetelmät ja -välineet, joilla arvioidaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutusta laitosten lainananto- ja rahoituksen välitystoimintaan.

EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään … päivänä …kuuta … [kaksi vuotta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

EPV voi kertomuksensa tulosten perusteella tarvittaessa antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukaisesta sisällyttämisestä toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan vakavaraisuuden arviointiprosessiin."

30) Kumotaan 99 artiklan 2 kohdan b alakohta.

31) Kumotaan 103 artikla.

32) Muutetaan 104 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Sovellettaessa tämän direktiivin 97 artiklaa, 98 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 101 artiklan 4 kohtaa ja 102 artiklaa sekä asetusta (EU) N:o 575/2013 toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet

a) vaatia laitoksia pitämään täydentäviä omia varoja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi tämän direktiivin 104 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

b) vaatia laitoksia tehostamaan 73 ja 74 artiklan mukaisesti käyttöön otettuja järjestelyjä, menettelyjä, mekanismeja ja strategioita;

c) vaatia laitoksia toimittamaan suunnitelma tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontavaatimusten noudattamisen palauttamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;

d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;

f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin, myös ulkoistettuihin toimintoihin, sisältyvää riskiä;

g) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkion määrä tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos määrä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen kanssa;

h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;

i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;

j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna omia varoja, maksuvalmiutta ja velkaantuneisuutta koskeva raportointi;

k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan luettuina rajoitukset saatavien ja velkojen välisille maturiteettieroille;

l) vaatia antamaan lisätietoja.

2. Sovellettaessa 1 kohdan j alakohtaa toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia laitoksille vain, jos kyseinen vaatimus on asianmukainen ja oikeassa suhteessa siihen tarkoitukseen, johon tietoja tarvitaan ja jos pyydetyt tiedot eivät ole päällekkäisiä muiden tietojen kanssa.

Sovellettaessa 97–102 artiklaa laitoksilta mahdollisesti edellytettyjen lisätietojen katsotaan olevan päällekkäisiä, jos samat tai olennaisilta osin samat tiedot on jo muulla tavoin välitetty toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltainen viranomainen voi tuottaa ne.

Toimivaltainen viranomainen ei edellytä laitosta ilmoittamaan lisätietoja, jos se on saanut ne aiemmin muussa muodossa tai eri tarkkuustasolla ja eri muoto tai tarkkuustaso ei estä toimivaltaista viranomaista tuottamasta tietoja, jotka ovat yhtä laadukkaita ja luotettavia kuin muutoin välitettävien lisätietojen perusteella tuotettavat tiedot."

b) kumotaan 3 kohta;

33) Lisätään 104 artiklan jälkeen artiklat seuraavasti:

"*104 a artikla*

Omien varojen lisävaatimus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, kun ne toteavat 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastelujen perusteella yksittäisen laitoksen osalta jonkin seuraavista tilanteista:

   a) laitokseen kohdistuu riskejä tai riskitekijöitä, joita ei ole tämän artiklan 2 kohdassa täsmennetyllä tavalla lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/2402* 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla;

   b) laitos ei täytä tämän direktiivin 73 ja 74 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 393 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, eikä ole todennäköistä, että muut valvontatoimenpiteet olisivat riittäviä sen varmistamiseksi, että nämä vaatimukset täyttyvät kohtuullisen ajan kuluessa;

c) 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen arvonoikaisujen ei katsota olevan niin riittäviä, että rahoituslaitoksella olisi mahdollisuus myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman merkittäviä tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa;

d) 101 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetussa arvioinnissa ilmenee, että sallitun menetelmän soveltamista koskevien vaatimusten noudattamatta jättäminen johtaa todennäköisesti riittämättömiin omien varojen vaatimuksiin;

e) laitos ei toistuvasti kykene saavuttamaan tai ylläpitämään täydentävien omien varojen riittävää tasoa pitääkseen tilanteensa 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen ohjeiden mukaisena;

f) muut laitoskohtaiset tilanteet, joiden toimivaltainen viranomainen katsoo aiheuttavan olennaisia valvontaan liittyviä ongelmia.

Toimivaltaiset viranomaiset saavat asettaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen lisävaatimuksia ainoastaan kattamaan riskit, joita yksittäiset laitokset aiheuttavat toiminnallaan, mukaan lukien toiminta, jonka taustalla on tietyn talous- ja markkinakehityksen vaikutus yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa katsotaan, ettei riskejä tai riskitekijöitä ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) N:o 2017/2402 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla vain, jos sellaisen pääoman määrät, tyypit ja jakautuminen, joita toimivaltainen viranomainen pitää riittävinä ottaen huomioon vakavaraisuuden arvioinnin laitosten tämän direktiivin 73 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti toteuttaman arvioinnin perusteella, ovat suuremmat kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyt omien varojen vaatimukset.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kunkin yksittäisen laitoksen riskiprofiilin huomioon ottaen riskejä, joita laitokseen kohdistuu, mukaan lukien

a) laitoskohtaiset riskit tai riskitekijät, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen omien varojen vaatimusten ulkopuolelle tai joita ei nimenomaisesti käsitellä niissä;

b) laitoskohtaiset riskit tai riskitekijät, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia on noudatettu.

Jos riskeihin tai riskitekijöihin sovelletaan tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä siirtymäkauden järjestelyjä tai siirtymäsäännöksiä, niitä ei pidetä riskeinä tai riskitekijöinä, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia on noudatettu.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa pääoma on katsottava riittäväksi, kun se kattaa kaikki tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyssä arvioinnissa olennaisina pidetyt riskit tai riskitekijät, joita ei ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla.

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista positioista johtuvaa korkoriskiä voidaan pitää olennaisena ainakin 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset totea arviointia suorittaessaan, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuville korkoriskeille.

3. Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään sellaisia muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, joita ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja neljännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.

   Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.

4. Laitoksen on täytettävä toimivaltaisen viranomaisen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asettama omien varojen lisävaatimus seuraavat edellytykset täyttävillä omilla varoilla:

   a) vähintään kolme neljäsosaa omien varojen lisävaatimuksesta on täytettävä ensisijaisella pääomalla (T1);

b) vähintään kolmen neljäsosan a alakohdassa tarkoitetusta ensisijaisesta pääomasta (T1) on muodostuttava ydinpääomasta (CET1).

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laitos täyttää omien varojen lisävaatimuksensa suuremmalla ensisijaisen pääoman (T1) tai tarvittaessa ydinpääoman (CET1) osuudella ja ottaen huomioon laitoksen erityisolosuhteet.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena täyttää tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;

b) yhteenlaskettua puskurivaatimusta;

c) tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, kun näillä ohjeilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena täyttää tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, ei saa käyttää täyttämään

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä omien varojen vaatimusta;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta;

c) tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, kun näillä ohjeilla vähennetään ylivelkaantumisriskiä.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava kullekin laitokselle asianmukaisesti ja kirjallisesti päätös asettaa omien varojen lisävaatimus 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ainakin antamalla selkeä selvitys tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevasta täysimääräisestä arvioinnista. Näihin perusteluihin on sisällyttävä tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa erityinen selvitys syistä, joiden vuoksi täydentäviä omia varoja koskevien ohjeiden ei enää katsota riittävän.

104 b artikla

Täydentäviä omia varoja koskevat ohjeet

1. Laitosten on asetettava 73 artiklassa tarkoitettujen strategioiden ja menettelyjen mukaisesti sisäinen pääomansa sellaiselle omien varojen riittävälle tasolle, että katetaan kaikki laitokseen kohdistuvat riskit ja että varmistetaan, että laitoksen omilla varoilla voidaan kattaa stressiskenaarioista johtuvat potentiaaliset tappiot, mukaan lukien ne, jotka on todettu 100 artiklassa tarkoitetussa valvonnallisessa stressitestissä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen kunkin laitoksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti asettaman sisäisen pääoman tasoa osana 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettuja tarkasteluja ja arviointeja, mukaan luettuina 100 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulokset.

   Toimivaltaiset viranomaiset määrittävät tämän tarkastelun perusteella kunkin laitoksen omien varojen kokonaistason, jota ne pitävät asianmukaisena.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava laitoksille täydentäviä omia varoja koskevat ohjeensa.

Ohjeet täydentäville omille varoille käsittävät omat varat, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa, asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa, tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 128 artiklan 6 kohdassa tai tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa vaaditun omien varojen asiaankuuluvan määrän, joka tarvitaan toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti asianmukaisena pitämän omien varojen kokonaistason saavuttamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 3 kohdan nojalla antamien täydentäviä omia varoja koskevien ohjeiden on oltava laitoskohtaista. Ohjeet voivat koskea riskejä, joita käsitellään 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetuilla omien varojen lisävaatimuksilla, vain siinä määrin, että se kattaa niitä riskejä koskevat näkökohdat, joita ei jo kateta tuon vaatimuksen nojalla.

5. Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena noudattaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, joilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään

   a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;

b) tämän direktiivin 104 a artiklassa säädettyä vaatimusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä yhteenlaskettua puskurivaatimusta.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena noudattaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, joilla vähennetään ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä omien varojen vaatimusta, tämän direktiivin 104 a artiklan vaatimusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa määriteltyä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta.

6. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ohjeita ei noudateta tapauksessa, jossa laitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyt asiaankuuluvat omien varojen vaatimukset, tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan omien varojen lisävaatimuksen ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, tämän direktiivin 141 tai 141 b artiklassa säädettyjä rajoituksia ei aleta soveltaa.

104 c artikla

Yhteistyö kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille kriisinratkaisuviranomaisille laitoksille 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetusta omien varojen lisävaatimuksesta ja laitoksille 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetusta täydentäviä omia varoja koskevasta ohjeista.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35)."

34) Kumotaan 105 artiklan d alakohta.

35) Kumotaan 108 artiklan 3 kohta.

36) Muutetaan 109 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joita tämän luvun II jaksossa edellytetään, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset panevat täytäntöön kyseiset järjestelyt, menettelyt ja mekanismit niissä tytäryrityksissään, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, mukaan luettuina offshore-rahoituskeskuksiin sijoittautuneet tytäryritykset. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on lisäksi oltava johdonmukaisia ja hyvin yhteensovitettuja, ja kyseisten tytäryritysten on lisäksi voitava toimittaa kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien tytäryritysten on sovellettava alakohtaisia vaatimuksiaan yksilöllisesti.

3. Tämän luvun II jaksosta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia tytäryrityksiä, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että II jakson soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut."

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Edellä 92, 94 ja 95 artiklassa vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia ei sovelleta konsolidoinnin perusteella mihinkään seuraavista:

a) unioniin sijoittautuneet tytäryritykset, joita koskevat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin muiden säädösten mukaisesti;

b) kolmanteen maahan sijoittautuneet tytäryritykset, joita koskisivat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin muiden säädösten mukaisesti, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 4 kohdassa säädetään, ja 92, 94 ja 95 artiklassa vahvistettujen sääntöjen kiertämisen estämiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että 92, 94 ja 95 artiklassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan niiden tytäryritysten henkilöstön jäseniin, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä yksilöllisesti, jos

   a) tytäryritys on joko omaisuudenhoitoyhtiö tai yritys, joka tarjoaa sijoituspalveluja ja -toimintoja, jotka on lueteltu direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 2, 3, 4, 6 ja 7 kohdassa; ja

   b) kyseisten henkilöstön jäsenten tehtävänä on sellaisen ammatillisen toiminnan harjoittaminen, jolla on suora ja olennainen vaikutus ryhmään kuuluvien laitosten riskiprofiiliin tai liiketoimintaan.

6. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa 92, 94 ja 95 artiklaa konsolidoinnin perusteella laajempaan joukkoon tytäryrityksiä ja niiden henkilöstöä."

37) Korvataan 111 artikla seuraavasti:

"*111 artikla*

Konsolidointiryhmän valvojan määrittäminen

1. Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaa luottolaitosta yksilöllisesti.

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja mikään sen tytäryrityksistä ei ole luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaa sijoituspalveluyritystä yksilöllisesti.

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja ainakin yksi sen tytäryrityksistä on luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, tai jos luottolaitoksia on useita, sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

2. Kun laitoksen emoyritys on jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo laitosta yksilöllisesti.

3. Kun kahdella tai useammalla laitoksella, joille on myönnetty toimilupa unionissa, on emoyrityksenä sama jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella

   a) luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jos ryhmään kuuluu vain yksi luottolaitos;

   b) sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään kuuluu useita luottolaitoksia; tai

   c) sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta.

4. Kun konsolidointia edellytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 3 tai 6 kohdan nojalla, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, tai jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta, sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, jos näiden valvottavien luottolaitosten yhteenlasketun taseen loppusumma on suurempi kuin niiden luottolaitosten, joita valvoo yksilöllisesti jokin muu toimivaltainen viranomainen.

   Poiketen siitä, mitä 3 kohdan c alakohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, joiden yhteenlasketun taseen loppusumma on suurin.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan valvontaa konsolidoinnin perusteella, jos kyseisissä kohdissa tarkoitettujen perusteiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon kyseessä olevat laitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys asianomaisissa jäsenvaltioissa tai tarve varmistaa saman toimivaltaisen viranomaisen konsolidoinnin perusteella suorittaman valvonnan jatkuvuus. Tällaisissa tapauksissa EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä, EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai tapauksen mukaan laitoksella, jonka taseen loppusumma on suurin, on oltava oikeus tulla kuulluksi ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle viipymättä kaikki 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset."

38) Korvataan 113 artikla seuraavasti:

"*113 artikla*

Yhteiset päätökset laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta, on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi

   a) 73 ja 97 artiklan soveltamisesta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa sen taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin sekä omien varojen vaaditusta tasosta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kuhunkin laitosryhmään kuuluvaan yhteisöön konsolidoinnin perusteella;

   b) toimenpiteistä, joilla puututaan maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen 86 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa likviditeettivaatimuksia koskevat laitoskohtaiset tasot 105 artiklan mukaisesti;

   c) 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista täydentäviä omia varoja koskevista ohjeista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut yhteiset päätökset on saatava aikaan

a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 104 a artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;

b) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 86 ja 105 artiklan mukaisen laitosryhmän maksuvalmiutta koskevan riskiprofiilin arvioinnin sisältävän kertomuksen;

c) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 104 b artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen.

Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisissä päätöksissä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten 73, 97, 104 a ja 104 b artiklan mukaisesti suorittamia tytäryritysten riskinarviointeja.

Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut yhteiset päätökset on ilmoitettava asiakirjoissa, jotka sisältävät kattavat perustelut, jotka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä yhteistä päätöstä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee konsolidoinnin perusteella päätöksen tämän direktiivin 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun EPV vastaanottaa käsiteltäväkseen saatetun asian. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös tämän direktiivin 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta yksittäisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varaumia. Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun EPV vastaanottaa käsiteltäväkseen saatetun asian. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Nämä päätökset on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää kattavat perustelut ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa ilmaisemat näkemykset ja varaumat. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

Jos EPV:tä on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava sen lausunto huomioon ja annettava selvitys, jos siitä on poikettu merkittävästi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä päätöksiä ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemiä päätöksiä on pidettävä lopullisina ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä kyseisissä jäsenvaltioissa.

Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteiset päätökset ja yhteisen päätöksen puuttuessa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja perustellun pyynnön saattaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b ja 105 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b ja 105 artiklan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekemistä.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti."

39) Lisätään 115 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista koordinointi- ja yhteistyöjärjestelyistä on sovittava myös sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon emoyritys on sijoittautunut."

40) Muutetaan 116 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Tämän direktiivin 112 artiklan 1 kohdassa, 114 artiklan 1 kohdassa ja 115 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoidon helpottamiseksi konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita myös, jos kaikkien EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rajat ylittävien tytäryritysten päätoimipaikka on kolmansissa maissa edellyttäen, että kolmansien maiden valvontaviranomaisiin sovelletaan luottamuksellisuusvaatimuksia, jotka vastaavat tämän direktiivin 1 luvun II jaksossa ja tapauksen mukaan direktiivin 2014/65/EU 76 ja 81 artiklassa säädettyjä vaatimuksia."

b) lisätään 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, voi osallistua asiaan kuuluvaan valvontakollegioon."

41) Lisätään 117 artiklaan kohdat seuraavasti:

"5. Toimivaltaisten viranomaisten, rahanpesun selvittelykeskusten ja viranomaisten, jotka valvovat julkisesti, noudattavatko direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset yksiköt kyseistä direktiiviä, on tehtävä tiivistä keskinäistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja annettava toisilleen tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti, edellyttäen, ettei tällainen yhteistyö ja tietojenvaihto haittaa sen jäsenvaltion, jossa toimivaltainen viranomainen, rahanpesun selvittelykeskus tai direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa lueteltujen ilmoitusvelvollisten yksiköiden julkisesta valvonnasta vastuussa oleva viranomainen sijaitsee, rikos- tai hallintolain mukaista meneillään olevaa selvitystä, tutkintaa tai menettelyä.

EPV voi avustaa toimivaltaisia viranomaisia omasta aloitteestaan, jos tämän artiklan mukaisesta valvontatoiminnan yhteensovittamisesta on erimielisyyttä, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

6. EPV julkaisee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon tavat erityisesti rajat ylittävien ryhmien osalta ja rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen vakavien rikkomisten tunnistamiseksi."

42) Korvataan 119 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jollei 21 a artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan."

43) Korvataan 120 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi yhteisymmärryksessä vakuutusalan ryhmävalvojan kanssa soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön vain direktiivin niitä säännöksiä, jotka koskevat direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä tärkeintä rahoitussektoria."

44) Lisätään 125 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos tämän direktiivin 111 artiklan perusteella ryhmän, jonka emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidointiryhmän valvoja on eri kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti nimetty koordinaattori, konsolidointiryhmän valvojan ja koordinaattorin on tehtävä yhteistyötä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi konsolidoidusti. Tehokkaan yhteistyön edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojalla ja koordinaattorilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt."

45) Lisätään 128 artiklaan kohdat sen ensimmäisen kohdan jälkeen seuraavasti:

"Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi tämän artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämiseen, täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja tämän direktiivin 104 a artiklan nojalla säädettyjä omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä siihen, että noudatetaan tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja ohjeita, joilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä.

Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi yhteenlasketun puskurivaatimuksen tietyn osan täyttämiseen, täyttämään muita yhteenlasketun puskurivaatimuksen sovellettavia osia.

Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi tämän artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämiseen, täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten riskiperusteisia osatekijöitä."

46) Korvataan 129 ja 130 artikla seuraavasti:

"*129 artikla*

Yleisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettujen omien varojen vaatimusten täyttämiseksi ylläpidetyn ydinpääoman (CET1) lisäksi jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset ylläpitävät ydinpääoman (CET1) yleistä pääomapuskuria, joka vastaa 2,5:tä prosenttia niiden mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä yksilöllisesti ja konsolidoidusti mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskisuuret sijoituspalveluyritykset 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

Päätökset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja niihin on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja niissä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskisuurista sijoituspalveluyrityksiä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, on ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Sovellettaessa 2 kohtaa sijoituspalveluyritys luokitellaan pieneksi tai keskisuureksi yritykseksi komission suosituksen 2003/361/EY* mukaisesti.

5. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

130 artikla

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että laitokset pitävät yllä laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuria, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettua laitosten kokonaisriskin määrää kerrottuna vastasyklisten puskurikantojen painotetulla keskiarvolla ja joka lasketaan tämän direktiivin 140 artiklan mukaisesti yksilöllisesti ja konsolidoidusti, soveltaen mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston säännöksiä. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskisuuret sijoituspalveluyritykset 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

   Päätökset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja niihin on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja niissä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskisuurista sijoituspalveluyrityksiä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, on ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Sovellettaessa 2 kohtaa sijoituspalveluyritys luokitellaan pieneksi ja keskisuureksi yritykseksi suosituksen 2003/361/EY mukaisesti.

5. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

---

* Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36)."

47) Muutetaan 131 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa siitä, että määritetään konsolidoidusti G-SII:t ja tapauksen mukaan yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (O-SII), joille on myönnetty toimilupa jäsenvaltioiden lainkäyttöalueella. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen. Jäsenvaltiot voivat nimetä useamman kuin yhden viranomaisen.

G-SII-laitoksen on oltava jokin seuraavista:

a) ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö; tai

b) laitos, joka ei ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön eikä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

O-SII voi olla laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. G-SII-laitosten määrittämisen lisämenetelmä perustuu seuraaviin luokkiin:

a) tämän artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut luokat;

b) ryhmän rajat ylittävä toiminta lukuun ottamatta ryhmän toimintaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014* 4 artiklassa tarkoitetuissa osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Kullekin luokalle annetaan yhtäläinen painotus, ja luokat muodostuvat määrällisesti esitettävissä olevista indikaattoreista. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja luokkia varten indikaattorit ovat samat kuin 2 kohdan nojalla määritellyt vastaavat indikaattorit.

Määrittämisen lisämenetelmällä annetaan kullekin 1 kohdassa tarkoitetulle yksikölle lisäkokonaispisteytys, jonka perusteella toimivaltaiset tai nimetyt viranomaiset voivat toteuttaa jonkin 10 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s.1).":

c) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"EPV antaa EJRK:ta kuultuaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet kriteereistä, joiden perusteella määritetään tämän kohdan soveltamisen edellytykset O-SII:den arvioinnin osalta. Näissä ohjeissa on otettava huomioon kotimaisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevat kansainväliset puitteet sekä unionin ja kansalliset erityispiirteet.

EJRK:ta kuultuaan EPV esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 komissiolle kertomuksen asianmukaisesta O-SII-puskurikantojen suunnittelu- ja kalibrointimenetelmästä.";

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on enintään 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ottaen huomioon O-SII:n määrittämisperusteet. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).";

e) lisätään kohta seuraavasti:

"5 a. Jollei tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta komission valtuutuksesta muuta johdu, toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on suurempi kuin 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen saamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko O-SII-puskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa puskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio mahdolliset EJRK:n ja EPV:n asiaa koskevat arviot huomioon ottaen toteaa, ettei O-SII-puskuri aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun EJRK on toimittanut komissiolle 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.";

f) korvataan 7 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"7. Ennen O-SII-puskurin vahvistamista tai vahvistamista uudelleen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava siitä EJRK:lle yhtä kuukautta ennen 5 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista ja ilmoitettava EJRK:lle kolme kuukautta ennen 5 a kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen päätöksen julkaisemista. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille. Tällaisissa ilmoituksissa on esitettävä yksityiskohtaisesti":

g) korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Jos O-SII on joko sellaisen G-SII:n tai sellaisen O-SII:n tytäryritys, joka on joko laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja jonka osalta sovelletaan O-SII-puskuria konsolidoidusti, O-SII:n osalta yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettava puskuri ei saa ylittää alempaa seuraavista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 133 artiklan ja tämän artiklan 5 kohdan soveltamista:

a) ryhmään konsolidoidusti sovellettavan G-SII- tai O-SII-puskurikannan summa riippuen siitä, kumpi on suurempi, ja 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja

b) 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä tai ryhmään konsolidoidusti sovellettava kanta, jonka soveltamiseen komissio on tämän artiklan 5 a kohdan mukaisesti antanut valtuudet.";

h) korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

"9. G-SII-laitosten alaluokkia on oltava vähintään viisi. Alin raja-arvo ja kunkin alaluokan väliset raja-arvot määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määritysmenetelmän mukaisten pisteytysten perusteella. Rinnakkaisten alaluokkien väliset pisteytyksen raja-arvot on määriteltävä selvästi, ja niissä on noudatettava periaatetta, jonka mukaan merkityksessä järjestelmän kannalta on jatkuva lineaarinen lisääntyminen kunkin alaluokan välillä, mistä seuraa täydentävän ydinpääoman (CET1) vaatimuksen lineaarinen lisääntyminen, lukuun ottamatta viidettä alaluokkaa ja muita mahdollisesti lisättyjä korkeampia alaluokkia. Tätä kohtaa sovellettaessa merkitys järjestelmän kannalta tarkoittaa G-SII:n ongelmien aiheuttamaa odotettua vaikutusta maailmanlaajuisiin rahoitusmarkkinoihin. Alimmalle alaluokalle määritetään G-SII-puskuri, joka on 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja kullekin alaluokalle määritettyä puskuria lisätään gradienteilla, jotka ovat vähintään 0,5 prosenttia kyseisen asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

10. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi asianmukaista valvontavaltaa käyttäessään toteuttaa seuraavia toimia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 9 kohdan soveltamista, käyttäen 9 kohdassa tarkoitettuja alaluokkia ja pisteytyksen raja-arvoja:

a) määrittää G-SII:n uudelleen alemmasta alaluokasta ylempään alaluokkaan;

b) määrittää 1 kohdassa tarkoitetun yksikön, jonka 2 kohdassa tarkoitettu kokonaispisteytys on alempi kuin alimman alaluokan pisteytyksen raja-arvo, tähän alaluokkaan tai ylempään alaluokkaan, nimeten sen siten G-SII:ksi;

c) määrittää G-SII:n uudelleen ylemmästä alaluokasta alempaan alaluokkaan ottaen huomioon yhteisen kriisinratkaisumekanismin, 2 a kohdassa tarkoitetun lisäkokonaispisteytyksen perusteella.";

i) kumotaan 11 kohta;

j) korvataan 12 kohta seuraavasti:

"12. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen ilmoittaa EJRK:lle G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten nimet sekä kunkin G-SII:n alaluokan. Ilmoituksessa on esitettävä kattavat perustelut valvontavallan käyttämiselle tai käyttämättä jättämiselle 10 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti. EJRK toimittaa tällaiset ilmoitukset komissiolle ja EPV:lle viipymättä ja julkistaa laitosten nimet. Toimivaltaiset viranomaiset tai nimetyt viranomaiset julkistavat kunkin G-SII:n alaluokan.

Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen tarkastelee vuosittain G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten määritystä ja G-SII-laitosten määrittämistä alaluokkiin ja ilmoittaa tuloksen kyseessä olevalle järjestelmän kannalta merkittävälle laitokselle sekä EJRK:lle, joka toimittaa tulokset komissiolle ja EPV:lle viipymättä. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen julkistaa ajan tasalle saatetun luettelon määritetyistä järjestelmän kannalta merkittävistä laitoksista ja kunkin määritetyn G-SII:n alaluokan.";

k) kumotaan 13 kohta;

l) korvataan 14 ja 15 kohta seuraavasti:

"14. Jos ryhmän osalta sovelletaan konsolidoidusti G-SII-puskuria ja O-SII-puskuria, sovelletaan niistä korkeampaa.

15. Jos laitokseen sovelletaan 133 artiklan mukaista järjestelmäriskipuskuria, tämä puskuri on kumulatiivinen tämän artiklan mukaisesti sovellettavan O-SII-puskurin tai G-SII-puskurin kanssa.

Jos 133 artiklan 10, 11 tai 12 kohdan soveltamiseksi lasketun järjestelmäriskipuskurikannan ja samaan laitokseen sovellettavan O-SII-puskurikannan tai G-SII-puskurikannan summa on korkeampi kuin 5 prosenttia, sovelletaan tässä artiklassa 5 a kohdassa säädettyä menettelyä.";

m) kumotaan 16 ja 17 kohta;

n) korvataan 18 kohta seuraavasti:

"18. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa tämän artiklan soveltamiseksi täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen määrittää G-SII:ksi laitoksen tai ryhmän, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, sekä täsmennetään menetelmä alaluokkien määrittelemiseksi ja G-SII:den määrittämiseksi alaluokkiin perustuen niiden merkitykseen järjestelmän kannalta, ottaen huomioon kansainvälisesti hyväksytyt standardit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

48) Kumotaan 132 artikla.

49) Korvataan 133 ja 134 artikla seuraavasti:

"*133 artikla*

Vaatimus pitää yllä järjestelmäriskipuskuria

1. Kukin jäsenvaltio voi ottaa käyttöön ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskurin rahoitusalalla tai tämän alan yhdellä tai useammalla osa-alueella koskien kaikkia tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja vastuita tai niiden osa-alueita, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskejä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja tämän direktiivin 130 ja 131 artikla eivät kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen.

2. Laitosten on laskettava järjestelmäriskipuskuri seuraavasti:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

jossa:

B_{SR} = järjestelmäriskipuskuri;

r_T = laitoksen kokonaisriskin määrään sovellettava puskurikanta;

E_T = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä;

i = 5 kohdassa tarkoitettujen vastuiden osa-alueita tarkoittava indeksi;

r_i = vastuiden osa-alueiden i riskin määrään sovellettava puskurikanta; ja

E_i = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen vastuiden osa-alueiden i riskin määrä.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka on vastuussa järjestelmäriskipuskurin asettamisesta ja laitosten sellaisten vastuiden ja osa-alueiden määrittämisestä, joihin sitä sovelletaan. Tämä viranomainen on joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi edellyttää, että laitokset ylläpitävät tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettua ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskuria yksilöllisesti, konsolidoidusti tai alakonsolidoinnin tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

5. Järjestelmäriskipuskuria voidaan soveltaa

a) kaikkiin puskurin asettavassa jäsenvaltiossa sijaitseviin vastuisiin;

b) seuraaviin alakohtaisiin vastuisiin, jotka sijaitsevat puskurin asettavassa jäsenvaltiossa:

i) kaikki luonnollisten henkilöiden vähittäisvastuut, joiden vakuutena on asuinkiinteistö;

ii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut, joiden vakuutena on liikekiinteistö;

iii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut edellä ii alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;

iv) kaikki luonnollisten henkilöiden vastuut edellä i alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;

c) kaikkiin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin vastuisiin, jollei 12 ja 15 kohdasta muuta johdu;

d) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin alakohtaisiin vastuisiin ainoastaan toisen jäsenvaltion asettaman puskurikannan virallista hyväksymistä varten 134 artiklan mukaisesti;

e) kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin;

f) edellä olevassa b alakohdassa yksilöityjen vastuuryhmien osa-alueisiin.

6. EPV antaa EJRK:ta kuultuaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2020 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet niistä vastuiden osa-alueista, joihin toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi soveltaa järjestelmäriskipuskuria tämän artiklan 5 kohdan f alakohdan mukaisesti.

7. Järjestelmäriskipuskuria on sovellettava kaikkien laitosten tai yhden tai useamman näiden laitosten osan kaikkiin vastuisiin tai tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun vastuiden osa-alueeseen, joiden suhteen asianomaisen jäsenvaltion viranomaisilla on toimivalta tämän direktiivin mukaisesti, ja se on asetettava mukauttamalla sitä 0,5 prosenttiyksikön tai sen kerrannaisten välein. Laitosten eri osiin ja vastuiden eri osa-alueisiin voidaan soveltaa eri vaatimuksia. Järjestelmäriskipuskuri ei koske riskejä, jotka on katettu 130 ja 131 artiklassa.

8. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää järjestelmäriskipuskurin ylläpitämistä, sen on noudatettava seuraavaa:

   a) järjestelmäriskipuskuri ei aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle;

b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava järjestelmäriskipuskuria uudelleen vähintään joka toinen vuosi;

c) järjestelmäriskipuskuria ei sovelleta riskeihin, jotka on katettu 130 ja 131 artiklassa.

9. Toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ennen 13 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

Jos laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös kyseisen jäsenvaltion viranomaisille.

Jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä kyseisten kolmansien maiden valvontaviranomaisille.

Tällaisissa ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti

a) makrotason riskit tai järjestelmäriskit jäsenvaltiossa;

b) syyt, joiden vuoksi makrotason riskien tai järjestelmäriskien laajuus aiheuttaa kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhkan, jolla voidaan perustella järjestelmäriskipuskurikanta;

c) perustelut sille, miksi järjestelmäriskipuskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;

d) arvio järjestelmäriskipuskurin todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen perusteella;

e) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat, jotka toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen aikoo asettaa, sekä vastuut ja laitokset, joihin näitä kantoja sovelletaan;

f) jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kaikkiin vastuisiin, perustelut sille, miksi viranomainen katsoo, että järjestelmäriskipuskuri ei ole päällekkäinen 131 artiklassa säädetyn O-SII-puskurin toiminnan kanssa.

Jos päätös asettaa järjestelmäriskipuskurikanta alentaa aiemmin asetettua kantaa tai ei muuta sitä lainkaan, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ainoastaan noudatettava tätä kohtaa.

10. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, ei aiheuta yli kolme prosentin yhdistettyä järjestelmäriskipuskurikantaa mitään kyseistä vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta EJRK:lle 9 kohdan mukaisesti kuukautta ennen 13 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista.

    Sovellettaessa tätä kohtaa toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan virallisessa hyväksymisessä 134 artiklan mukaisesti ei oteta huomioon kolmen prosentin raja-arvoa.

11. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa tasoltaan 3–5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, tämän puskurin asettavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lausuntoa 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa. Komissio antaa lausuntonsa kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos komissio antaa kielteisen lausunnon, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän järjestelmäriskipuskurin, on noudatettava tätä lausuntoa tai perusteltava, miksi se ei tee niin.

Jos laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa komissiolta ja EJRK:lta suositusta.

Komissio ja EJRK antavat kumpikin suosituksensa kuuden viikon kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos tytäryrityksen ja emoyrityksen viranomaiset ovat eri mieltä laitokseen sovellettavasta järjestelmäriskipuskurikannasta tai -kannoista ja jos sekä komissio että EJRK antavat kielteisen suosituksen, toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi viedä asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Päätöstä näitä vastuita koskevan järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamisesta lykätään siihen saakka, kunnes EPV on tehnyt päätöksensä.

12. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa yli 5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lupa ennen järjestelmäriskipuskurin soveltamista.

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa tästä järjestelmäriskipuskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio mahdolliset EJRK:n ja EPV:n arviot huomioon ottaen toteaa, että järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

13. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava yhden tai useamman järjestelmäriskipuskurikannan asettamisesta tai asettamisesta uudelleen julkaisemalla ilmoitus asianmukaisella verkkosivustolla. Näihin julkaistaviin tietoihin on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

a) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat;

b) laitokset, joihin järjestelmäriskipuskuria sovelletaan;

c) vastuut, joihin järjestelmäriskipuskurikantaa tai -kantoja sovelletaan;

d) perustelut järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamiselle tai uudelleen asettamiselle;

e) päivä, josta alkaen laitosten on sovellettava järjestelmäriskipuskurin asettamista tai uudelleen asettamista; ja

f) niiden maiden nimet, joissa niissä sijaitsevat vastuut on virallisesti hyväksytty järjestelmäriskipuskurissa.

Jos ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun tiedon julkistaminen voisi heikentää rahoitusjärjestelmän vakautta, tietoja ei saa sisällyttää julkaistaviin tietoihin.

14. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

Jos voitonjakoa koskevien rajoitusten soveltaminen ei paranna riittävästi laitoksen ydinpääoman (CET1) tilannetta asiaan liittyvä järjestelmäriski huomioon ottaen, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa lisätoimenpiteitä 64 artiklan mukaisesti.

15. Kun toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen päättää asettaa järjestelmäriskipuskurin muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien vastuiden perusteella, puskuri on asetettava samalle tasolle kaikkien unionissa sijaitsevien vastuiden osalta, paitsi jos puskuri asetetaan toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan 134 artiklan mukaista virallista hyväksymistä varten.

134 artikla

Järjestelmäriskipuskurikannan virallinen hyväksyminen

1. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä virallisesti 133 artiklan mukaisesti asetetun järjestelmäriskipuskurikannan ja soveltaa tätä kantaa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten niihin vastuisiin, jotka sijaitsevat tämän kannan asettaneessa jäsenvaltiossa.

2. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta 1 kohdan mukaisesti, niiden on ilmoitettava tästä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava viipymättä tällaiset ilmoitukset komissiolle, EPV:lle ja kyseisen järjestelmäriskipuskurikannan asettaneelle jäsenvaltiolle.

3. Päättäessään järjestelmäriskipuskurikannan virallisesta hyväksymisestä 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion on otettava huomioon tämän kannan asettaneen jäsenvaltion esittämät tiedot 133 artiklan 9 ja 13 kohdan mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta, kyseinen järjestelmäriskipuskuri voi olla kumulatiivinen 133 artiklan mukaisesti sovellettavan järjestelmäriskipuskurin kanssa edellyttäen, että puskurit koskevat erilaisia riskejä. Jos puskurit koskevat samoja riskejä, sovelletaan vain korkeampaa puskuria.

5. Jäsenvaltio, joka asettaa järjestelmäriskipuskurikannan tämän direktiivin 133 artiklan mukaisesti, voi pyytää ERJK:aa antamaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisen suosituksen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jotka voivat hyväksyä virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan."

50) Muutetaan 136 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"3. Kunkin nimetyn viranomaisen on neljännesvuosittain arvioitava syklisen järjestelmäriskin intensiteetti ja vastasyklisen puskurikannan asianmukaisuus omaa jäsenvaltiotaan varten ja tarvittaessa asetettava vastasyklinen puskurikanta tai tarkistettava sitä. Kunkin nimetyn viranomaisen on tällöin otettava huomioon";

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Kunkin nimetyn viranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan neljännesvuosittain ainakin seuraavat tiedot:

a) sovellettava vastasyklinen puskurikanta;

b) merkityksellinen luotot/BKT-suhde ja sen poikkeama pitkäaikaisesta trendistä;

c) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;

d) kyseisen puskurikannan perustelu;

e) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;

f) jos e alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen julkaisupäivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty;

g) jos puskurikantaa alennetaan, ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotusta ei ole odotettavissa, sekä kyseisen ajanjakson perustelu.

Nimettyjen viranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet koordinoidakseen julkaisun ajoituksen.

Nimettyjen viranomaisten on ilmoitettava EJRK:lle kukin vastasyklisen puskurikannan muutos ja ensimmäisen alakohdan a–g alakohdassa vaaditut tiedot. EJRK julkistaa kaikki ilmoitetut puskurikannat ja niihin liittyvät tiedot verkkosivustollaan."

51) Korvataan 141 artiklan 1–6 kohta seuraavasti:

"1. Laitos, joka täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa, että sen ydinpääoma (CET1) vähenisi tasolle, jolla yhteenlaskettu puskurivaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, on laskettava jakokelpoinen enimmäismäärä (maximum distributable amount, MDA) 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen MDA:n laskentaa

a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia; tai

c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu MDA.

4. Laitosten on laskettava MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. MDA:ta on pienennettävä määrällä, joka on seurausta 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut;

sekä

b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut;

vähennettynä

c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Kerroin on määritettävä seuraavasti:

a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;

c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen (92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartaalin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartaalin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \cdot Q_n$$

jossa:

Q_n = kyseisen kvartiilin järjestysluku."

52) Lisätään artiklat seuraavasti:

"*141 a artikla*

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa 141 artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä yhteenlasketun puskurivaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti ja laadullisesti tarpeeksi omia varoja täyttämään samanaikaisesti yhteenlaskettu puskurivaatimus ja kaikki seuraavat vaatimukset:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi;

c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi.

141 b artikla

Voitonjaon rajoittaminen, jos vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei täyty

1. Laitos, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdan nojalla säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ensisijaiseen pääomaan (T1) liittyvää voitonjakoa, että sen ensisijainen pääoma (T1) vähenisi tasolle, jolla vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta, on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä 'L-MDA', 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava tämä toimivaltaiselle viranomaiselle.

   Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen L-MDA:n laskentaa toteuttaa seuraavia toimia:

   a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

   b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia; tai

   c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu L-MDA.

4. Laitosten on laskettava L-MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. L-MDA:ta on pienennettävä määrällä, joka on seurausta 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

   a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

      sekä

b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

vähennettynä

c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

a) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

b) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;

c) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

d) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Vähimmäisomavaraisuusaste-puskurivaatimus}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Vähimmäisomavaraisuusaste-puskurivaatimus}}{4} \cdot Q_n$$

jossa:

Q_n = kyseisen kvartiilin järjestysluku.

7. Tällä artiklalla asetettuja rajoituksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin maksuihin, jotka johtavat ensisijaisen pääoman (T1) tai voittojen vähenemiseen, ja ainoastaan silloin, kun maksun keskeyttäminen tai maksamatta jättäminen ei merkitse maksulaiminlyöntiä tai ei muodosta edellytystä laitokseen sovellettavan maksukyvyttömyysjärjestelmän mukaisen menettelyn käynnistämiselle.

8. Jos laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta ja aikoo jakaa jakokelpoisia voittojaan tai toteuttaa tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun toimen, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille 141 artiklan 8 kohdassa luetellut tiedot sen a alakohdan iii alakohdan tietoja lukuun ottamatta sekä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä L-MDA.

9. Laitosten on pidettävä yllä järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jakokelpoisten voittojen määrä ja L-MDA lasketaan tarkasti, ja niiden on pyydettäessä kyettävä osoittamaan laskennan tarkkuus toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Sovellettaessa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ensisijaiseen pääomaan (T1) liittyvään voitonjakoon kuuluvat 141 artiklan 10 kohdassa luetellut seikat.

141 c artikla

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa tämän direktiivin 141 b artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti tarpeeksi ensisijaista pääomaa (T1) täyttämään samanaikaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa asetettu vaatimus, saman asetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu vaatimus sekä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettu vaatimus vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla."

53) Korvataan 142 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, sen on laadittava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun laitos on todennut, ettei se täytä kyseistä vaatimusta, ellei toimivaltainen viranomainen myönnä sille lupaa soveltaa pidempää määräaikaa, joka voi olla enintään kymmenen päivää."

54) Korvataan 143 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arvioinnin toteuttamisessa noudatetut yleiset kriteerit ja menetelmät, myös 97 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisuusperiaatteen soveltamiskriteerit;"

55) Korvataan 146 artikla seuraavasti:

"*146 artikla*
Täytäntöönpanosäädökset

Jäljempänä olevan 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksytään täytäntöönpanosäädöksinä 12 artiklassa ja IV osastossa säädetyn perustamispääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti."

56) Lisätään 159 artiklan jälkeen luku seuraavasti:

"1 a luku
Rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskevat siirtymäsäännökset

159 a artikla
Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntää koskevat siirtymäsäännökset

Emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, jotka ovat jo olemassa … päivänä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä], on haettava 21 a artiklan mukaista hyväksyntää viimeistään … päivänä …kuuta … [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Jos rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei hae hyväksyntää viimeistään … päivänä …kuuta … [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä], on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä 21 a artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana kaikki valvontavaltuudet, jotka niille annetaan tässä direktiivissä rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden, joihin sovelletaan hyväksyntää 21 a artiklan mukaisesti, konsolidoitua valvontaa varten."

57) Lisätään 161 artiklaan kohta seuraavasti:

"10. Komissio tarkastelee uudelleen 104 artiklan 1 kohdan j ja l alakohdassa tarkoitettujen valvontavaltuuksien täytäntöönpanoa ja soveltamista ja laatii niistä kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023."

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään ...päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on aloitettava näiden toimenpiteiden soveltaminen ... päivästä ...kuuta ... [18 kuukauden ja yhden päivän kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Säännöksiä, jotka ovat tarpeen niiden tämän direktiivin 1 artiklan 21 alakohdassa ja 29 alakohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen direktiivin 2013/36/EU 84 artiklaa ja 98 artiklan 5 ja 5 a kohtaa koskevien muutosten noudattamiseksi, sovelletaan kuitenkin … päivästä …kuuta … [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä], ja säännöksiä, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin 1 artiklan 52 ja 53 alakohdassa säädettyjen direktiivin 2013/36/EU artiklaa 141 b, 141 c ja 142 artiklan 1 kohtaa koskevien muutosten noudattamiseksi, 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*